A°. 1914.

N°. 17.

PUBLICATIE-BLAD.

PUBLICATIE,

waarbij afgekondigd wordt het Koninklijk besluit van den 16n. Mei 1914, No. 13, tot vaststelling van eene regeling van het faillissement en de surséance van betaling voor de kolonie Curaçao.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Van wege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk besluit:

Afschrift,
16 Mei 1914.
N°. 13.

—

BESLUIT *van den 16n. Mei 1914 tot vaststelling van eene regeling van het faillissement en de surséance van betaling voor de kolonie* Curaçao.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onzen Minister van Koloniën van 20 Februari 1914, Afdeeling B, N°. 2;

Gelet op de artikelen 48 en 138 van het Reglement op het beleid der regeering van de kolonie Curaçao;

Den Raad van State gehoord (advies van 21 April 1914, N°. 20);

Gezien het nader rapport van Onzen voornoemden Minister van 14 Mei 1914, N°. 78;

Hebben goedgevonden en verstaan:

vast te stellen de volgende regeling van *het faillissement en de surséance van betaling voor de kolonie Curaçao:*

TITEL I.

Van Faillissement.

EERSTE AFDEELING.

Van de faillietverklaring.

Artikel 1.

De schuldenaar, die in den toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen, wordt, hetzij op eigen aangifte, hetzij op verzoek van een of meer zijner schuldeischers, bij rechterlijk vonnis in staat van faillissement verklaard.

De faillietverklaring kan ook worden uitgesproken om redenen van openbaar belang, op de vordering van het Openbaar Ministerie.

De faillietverklaring geschiedt door het Hof van Justitie, ook al mocht de schuldenaar zich buiten de kolonie hebben begeven.

Artikel 2.

De gehuwde vrouw, die zelfstandig een beroep of bedrijf uitoefent of een eigen vermogen bezit, kan in staat van faillissement worden verklaard.

Artikel 3.

De aangifte tot faillietverklaring wordt gedaan en het verzoek daartoe ingediend ter griffie van het Hof van Justitie en

met den meesten spoed in raadkamer behandeld. Het Openbaar Ministerie wordt daarop gehoord.

Ten aanzien eener vennootschap onder eene firma moet de aangifte inhouden den naam en de woonplaats van elk der hoofdelijk voor het geheel verbondene vennooten.

Het vonnis van faillietverklaring wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken en is bij voorraad op de minute uitvoerbaar, niettegenstaande verzet.

Artikel 4.

De verzoekschriften, ingevolge het vorige artikel en de artikelen 7, 8, 63, 158, 190 en 198 worden ingediend door een praktizijn.

Artikel 5.

Het Hof van Justitie kan bevelen, dat de schuldenaar worde opgeroepen, om in persoon of bij gemachtigde gehoord te worden. De oproeping geschiedt bij brief door den griffier.

De faillietverklaring wordt uitgesproken, indien summierlijk blijkt van het bestaan van feiten of omstandigheden, welke aantoonen dat de schuldenaar in den toestand verkeert dat hij heeft opgehouden te betalen en, zoo een schuldeischer het verzoek doet, ook van het vorderingsrecht van dezen.

Artikel 6.

Hangende het onderzoek kan het Hof den verzoeker toestaan den boedel te doen verzegelen. Het kan daaraan de voorwaarde van zekerheidstelling, tot een door hetzelve te bepalen bedrag, verbinden.

De verzegeling geschiedt door den kantonrechter. Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het proces-verbaal kortelijk beschreven, de goederen vermeld in artikel 17, N° 1.

Artikel 7.

De schuldenaar, die in staat van faillissement is verklaard, zoo hij op de aanvraag tot faillietverklaring niet is gehoord, heeft, zoo hij op het eiland Curaçao woont, gedurende acht dagen, zoo hij op een der eilanden Aruba of Bonaire woont, gedurende ééne maand en, zoo hij op een der eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius of Saba woont, gedurende twee maanden na den dag van uitspraak recht van verzet.

Indien hij tijdens de uitspraak zich niet in de kolonie bevindt, heeft hij evenens gedurende drie maanden dat recht.

Het verzet geschiedt bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het Hof van Justitie. De voorzitter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. Uiterlijk op den vierden dag, volgende op dien, waarop hij zijn verzoek heeft ingediend, wordt door den schuldenaar van het gedane verzet, alsmede van den tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaardersexploot aan den praktizijn, die het verzoek tot faillietverklaring heeft ingediend, kennis gegeven.

Deze kennisgeving geldt voor oproeping van den schuldeischer, die de faillietverklaring heeft uitgelokt.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 3 voorgeschreven.

Artikel 8.

Elk schuldeischer, met uitzondering van hem, die de faillietverklaring heeft verzocht, en elk belanghebbende heeft tegen de faillietverklaring recht van verzet gedurende de in het eerste en het tweede lid van artikel 7 genoemde termijnen na den dag der uitspraak.

Het verzet geschiedt bij een verzoekschrift in te dienen ter griffie van het Hof van Justitie.

De voorzitter bepaalt terstond dag en uur voor de behandeling. Uiterlijk op den vierden dag, volgende op dien waarop hij zijn verzoek heeft ingediend, wordt door den verzoeker van het gedane verzet, alsmede van den tijd voor de behandeling bepaald, bij deurwaardersexploot kennis gegeven aan den schuldenaar en, indien de faillietverklaring door een schuldeischer is verzocht, ook aan den praktizijn, die namens dezen het verzoek tot faillietverklaring heeft ingediend.

Deze kennisgeving geldt voor oproeping van den schuldenaar en van dien schuldeischer.

De behandeling geschiedt op de wijze bij artikel 3 voorgeschreven.

Artikel 9.

Indien tengevolge van verzet de faillietverklaring wordt vernietigd, blijven niettemin geldig en verbindend voor den schuldenaar de handelingen, door den curator verricht vóór of op den dag, waarop aan het voorschrift tot aankondiging overeenkomstig artikel 11 is voldaan.

Hangende het verzet kan geene raadpleging over een ak-

koord plaats hebben, noch tot de vereffening van den boedel buiten toestemming van den schuldenaar worden overgegaan.

Artikel 10.

Het vonnis van faillietverklaring houdt in de benoeming van een der leden van het Hof van Justitie tot rechter-commissaris in het faillissement en de aanstelling van een of meer curators.

Van de faillietverklaring wordt door den griffier onverwijld kennis gegeven aan de administratiën der posterijen en der telefonen en aan de telegraafondernemingen.

Een uittreksel uit het vonnis van faillietverklaring, houdende vermelding van den naam, de woonplaats of het kantoor en het beroep van den gefailleerde, van den naam van den rechter-commissaris, van den naam en de woonplaats of het kantoor des curators, van den dag der uitspraak, alsmede van den naam, het beroep en de woonplaats of het kantoor van ieder lid der voorloopige commissie uit de schuldeischers, zoo er eene benoemd is, wordt door den curator onverwijld geplaatst in het blad, waarin van gouvernementswege de officieele berichten worden geplaatst.

Artikel 11.

Zoodra een vonnis van faillietverklaring ten gevolge van verzet is vernietigd, wordt door den griffier van het Hof van Justitie van die uitspraak kennis gegeven aan den curator en aan de administratiën der posterijen en der telefonen en aan de telegraafondernemingen.

De curator doet van die uitspraak aankondiging in het in artikel 10 bedoelde blad.

Artikel 12.

Indien de toestand des boedels daartoe aanleiding geeft, kan het Hof van Justitie, op voordracht van den rechter-commissaris en na de commissie uit de schuldeischers, zoo die er is, gehoord te hebben, bevelen, hetzij de kostelooze behandeling, hetzij, na verhoor of behoorlijke oproeping van den gefailleerde, en in dit geval bij beschikking in het openbaar uit te spreken, de opheffing van het faillissement.

Artikel 13.

Elke in dezen titel bevolen plaatsing in het blad, waarin van gouvernementswege de officieele berichten worden geplaatst, geschiedt kosteloos.

Alle stukken, opgemaakt ter voldoening aan de bepalingen van dezen titel, zijn vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Daaronder zijn evenwel niet begrepen de processen-verbaal en akten, houdende verkoop of andere overeenkomsten, noch de stukken betrekkelijk andere rechtsgedingen over rechten en verplichtingen van den boedel, dan die welke het gevolg zijn van de verwijzing door den rechter-commissaris bedoeld in artikel 117.

Artikel 14.

De beschikking, bevelende de opheffing van het faillissement, wordt op dezelfde wijze openbaar gemaakt en daartegen kunnen de schuldenaar en de schuldeischers op dezelfde wijze en binnen dezelfde termijnen opkomen, als ten aanzien van het vonnis van faillietverklaring is bepaald. Indien na eene dergelijke opheffing opnieuw aangifte of aanvraag tot faillietverklaring wordt gedaan, is de schuldenaar of de aanvrager verplicht aan te toonen, dat er voldoende baten aanwezig zijn om de kosten van het faillissement te bestrijden.

Artikel 15.

Door den griffier bij het Hof van Justitie wordt een openbaar register gehouden, waarin hij, voor ieder faillissement afzonderlijk, achtereenvolgens, met vermelding der dagteekening inschrijft:

1º een uittreksel van de rechterlijke beslissingen, waarbij de faillietverklaring uitgesproken of de uitgesprokene weder opgeheven is;

2º den summieren inhoud en de homologatie van het akkoord;

3º de ontbinding van het akkoord;

4º het bedrag van de uitdeelingen bij vereffening;

5º de opheffing van het faillissement ingevolge artikel 12;

6º de rehabilitatie.

Omtrent vorm en inhoud van het register worden bij besluit van den Gouverneur nadere regels gegeven.

De griffier is verplicht aan ieder kostelooze inzage van het

register en tegen betaling een uittreksel daaruit te verstrekken.

Op het register bestaat een alphabetische klapper.

TWEEDE AFDEELING.

Van de gevolgen der faillietverklaring.

Artikel 16.

Het faillissement omvat het geheele vermogen van den schuldenaar ten tijde van de faillietverklaring, alsmede hetgeen hij gedurende het faillissement verwerft.

Is de schuldenaar eene vennootschap onder eene firma, dan omvat het faillissement het geheele vermogen der hoofdelijk voor het geheel aansprakelijke vennooten ten tijde der faillietverklaring, alsmede hetgeen zij gedurende het faillissement verwerven.

Artikel 17.

Niettemin blijven buiten het faillissement:

1º de goederen vermeld in artikel 395, Nos. 2—5, van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao, de gelden of jaarwedden vermeld in artikel 702, Nº 3, van dat Wetboek, de gagie, indien de gefailleerde schipper of schepeling is, en het auteursrecht; alsmede hetgeen in het eerste lid van artikel 396 van genoemd Wetboek omschreven is, tenzij in het faillissement schuldeischers opkomen wegens vorderingen, vermeld in het tweede lid van dat artikel;

2º hetgeen de gefailleerde gedurende het faillissement door persoonlijke werkzaamheid verkrijgt of een gedeelte daarvan ter beoordeeling van den rechter-commissaris;

3º de gelden, die aan den gefailleerde verstrekt worden ter voldoening aan eenen wettelijken onderhoudsplicht;

4º een door den rechter-commissaris te bepalen bedrag uit de opbrengst van het in artikel 360 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao bedoelde vruchtgenot, ter bestrijding van de in artikel 361 van dat Wetboek vermelde lasten;

5º de uitkeering, die de gefailleerde, krachtens de bepaling van artikel 367 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao uit de inkomsten zijner kinderen geniet.

Artikel 18.

Indien de gefailleerde wegens een ambt of bediening een tractement, soldij, toelage, riddersoldij, onderstand of pensioen geniet, waarop schuldeischers geene of wel alleen binnen de grenzen en op de wijze, voorgeschreven bij de bijzondere wettelijke bepalingen op dit onderwerp vastgesteld, rechten kunnen doen gelden, wordt op voorstel van den curator door den rechter-commissaris beslist of en, zoo ja, tot welk bedrag deze inkomsten in het faillissement vallen. Dit bedrag wordt eventueel gedurende het faillissement aan den curator ten behoeve van den boedel uitbetaald, terwijl door de faillietverklaring alle rechten, door afzonderlijke schuldeischers op die inkomsten verkregen een einde nemen.

In dit en het vorige artikel wordt onder „gefailleerde" mede begrepen de echtgenoot van den in eenige gemeenschap gehuwden gefailleerde.

Artikel 19.

Door de faillietverklaring verliest de schuldenaar van rechtswege de beschikking en het beheer over zijn tot het faillissement behoorend vermogen, te rekenen van den dag waarop de faillietverklaring wordt uitgesproken, dien dag daaronder begrepen.

Artikel 20.

Uit verbintenissen, door den schuldenaar na de faillietverklaring aangegaan, ontstaan geene aanspraken tegen den faillieten boedel, dan voor zooverre deze ten gevolge daarvan is gebaat.

Artikel 21.

Rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot den faillieten boedel behoorende ten onderwerp hebben, worden zoowel tegen als door den curator ingesteld.

Indien zij, door of tegen den gefailleerde ingesteld of voortgezet, eene veroordeeling van den gefailleerde ten gevolge hebben, heeft die veroordeeling tegenover den faillieten boedel geene rechtskracht.

Artikel 22.

Rechtsvorderingen, die voldoening eener verbintenis uit den boedel ten doel hebben, kunnen gedurende het faillisse-

ment ook tegen den gefailleerde op geene andere wijze ingesteld worden, dan door aanmelding ter verificatie.

Artikel 23.

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en door den schuldenaar ingesteld is, wordt het geding ten verzoeke van den gedaagde geschorst, ten einde dezen gelegenheid te geven, binnen een door den rechter te bepalen termijn, den curator tot overneming van het geding op te roepen.

Zoo deze aan die oproeping geen gevolg geeft, heeft de gedaagde het recht ontslag van de instantie te vragen; bij gebreke daarvan kan het geding tusschen den gefailleerde en den gedaagde worden voortgezet, buiten bezwaar van den boedel.

Ook zonder opgeroepen te zijn, is de curator bevoegd het proces te allen tijde over te nemen en den gefailleerde buiten het geding te doen stellen.

Artikel 24.

Indien de rechtsvordering tijdens de faillietverklaring aanhangig en tegen den schuldenaar ingesteld is, is de eischer bevoegd schorsing te verzoeken, ten einde, binnen een door den rechter te bepalen termijn, den curator in het geding te roepen.

Door zijne verschijning neemt deze het proces over en is de gefailleerde van rechtswege buiten het geding.

Indien de curator verschijnende dadelijk in den eisch toestemt, zijn de proceskosten van de tegenpartij geen boedelschuld.

Zoo de curator niet verschijnt, is op het tegen den gefailleerde te verkrijgen vonnis de bepaling van het tweede lid van artikel 21 niet toepasselijk.

Artikel 25.

Voor zooverre tijdens de faillietverklaring aanhangige rechtsvorderingen voldoening eener verbintenis uit den boedel ten doel hebben, wordt het geding na de faillietverklaring geschorst, om alleen dan voortgezet te worden, indien de verificatie der vordering betwist wordt. In dit geval wordt hij, die de betwisting doet, in de plaats van den gefailleerde, partij in het geding.

Artikel 26.

Indien vóór de failietverklaring de stukken van het geding tot het geven van eene beslissing aan den rechter zijn overgelegd, zijn het tweede lid van artikel 21 en de artikelen 23—25 niet toepasselijk.

De artikelen 23—25 worden weder toepasselijk, indien het geding voor den rechter, bij wien het aanhangig is, ten gevolge van zijne beslissing wordt voortgezet.

Artikel 27.

Indien een geding door of tegen den curator, of ook in het geval van artikel 25 tegen een schuldeischer wordt voortgezet, kan door den curator of door dien schuldeischer de nietigheid worden ingeroepen van handelingen, door den schuldenaar vóór zijne faillietverklaring in het geding verricht, zoo bewezen wordt, dat deze door die handelingen de schuldeischers desbewust heeft benadeeld en dat dit aan zijne tegenpartij bekend was.

Artikel 28.

In de gedingen, door of tegen den curator ingesteld of voortgezet, of in het geval van artikel 117 tegen een schuldeischer gevoerd, kan de rechter den gefailleerde de eeden opleggen, bedoeld bij artikel 1959 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao.

Artikel 29.

Het vonnis van faillietverklaring heeft tengevolge, dat alle gerechtelijke tenuitvoerlegging op eenig deel van het vermogen van den schuldenaar, vóór het faillissement aangevangen, dadelijk een einde neemt, en dat, ook van hetzelfde oogenblik af, geen vonnis bij lijfsdwang kan worden ten uitvoer gelegd.

Indien de schuldenaar zich in gijzeling bevindt, wordt hij ontslagen, zoodra de faillietverklaring is uitgesproken, behoudens toepassing van artikel 82.

Artikel 30.

Indien vóór het faillissement van den schuldenaar de uitwinning zijner roerende of onroerende goederen zoo ver was gevorderd, dat de dag van den verkoop reeds was bepaald,

kan de curator, op machtiging van den rechter-commissaris, den verkoop voor rekening van den boedel laten voortgaan.

Artikel 31.

Van vóór de faillietverklaring opgemaakte akten kan de door artikel 665 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao of artikel 289 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao gevorderde overschrijving, en van bevorens verleende hypotheken, alsmede van de akten genoemd in artikel 295 van laatstgemeld Wetboek de inschrijving, na de faillietverklaring niet geldig meer geschieden.

Artikel 32.

Indiening eener vordering ter verificatie heeft stuiting der verjaring tengevolge.

Artikel 33.

Indien eene wederkeerige overeenkomst ten tijde van de faillietverklaring zoowel door den schuldenaar als door zijne wederpartij in het geheel niet of slechts gedeeltelijk is nagekomen, is deze laatste bevoegd den curator te sommeeren binnen acht dagen te verklaren of hij de overeenkomst gestand wil doen. Indien de curator zich daartoe binnen dien tijd niet bereid verklaart, is de overeenkomst ontbonden en kan de wederpartij voor schadevergoeding als concurrent schuldeischer opkomen; verklaart de curator zich daartoe wel bereid, dan is hij verplicht bij die verklaring zekerheid te stellen voor de richtige nakoming der overeenkomst.

Deze bepalingen zijn niet toepasselijk op overeenkomsten, waarbij de verbintenis van den gefailleerde eene uitsluitend door dezen persoonlijk te verrichten handeling inhoudt.

Artikel 34.

Indien in het geval, bedoeld bij het vorige artikel, de levering van waren, die ter beurze op termijn worden verhandeld, bedongen is tegen een vastgesteld tijdstip of binnen een bepaalden termijn, en dit tijdstip invalt of die termijn verstrijkt na de faillietverklaring, wordt de overeenkomst door de faillietverklaring ontbonden en kan de wederpartij van den gefailleerde zonder meer voor schadevergoeding als concurrent schuldeischer opkomen. Lijdt de boedel door de ont-

binding schade, dan is de wederpartij verplicht deze te vergoeden.

Artikel 35.

Indien de gefailleerde huurder is, kan zoowel de curator als de verhuurder de huur tusschentijds doen eindigen, mits de opzegging geschiede tegen een tijdstip, waarop dergelijke overeenkomsten naar plaatselijk gebruik eindigen. Bovendien moet bij de opzegging de daarvoor overeengekomen of gebruikelijke termijn in acht genomen worden, met dien verstande echter, dat een termijn van drie maanden in elk geval voldoende zal zijn. Zijn er huurpenningen vooruitbetaald, dan kan de huur niet eerder opgezegd worden, dan tegen den dag, waarop de termijn, waarvoor vooruitbetaling heeft plaats gehad, eindigt. Van den dag der faillietverklaring af is de huurprijs boedelschuld.

Artikel 36.

Alle bezoldigde personen, in dienst van den gefailleerde, kunnen hunne betrekking opzeggen en hun kan wederkeerig door den curator hunne betrekking opgezegd worden, met inachtneming van de wettelijke, gebruikelijke of overeengekomen termijnen, met dien verstande echter, dat een termijn van zes weken in elk geval voldoende zal zijn. Van den dag der faillietverklaring af is het salaris boedelschuld.

Artikel 37.

Erfenissen, gedurende het faillissement aan den gefailleerde opkomende, worden door den curator niet anders aanvaard dan onder voorrecht van boedelbeschrijving.

Tot het verwerpen eener nalatenschap behoeft de curator machtiging van den rechter-commissaris.

Artikel 38.

Onverminderd de bijzondere bepalingen in de artikelen 40—42 omtrent schenkingen gemaakt, kan ten behoeve van den boedel de nietigheid ingeroepen worden van alle vóór de faillietverklaring door den schuldenaar onverplicht verrichte handelingen, hoe ook genaamd, waardoor de schuldeischers benadeeld zijn, mits bewezen worde, dat bij het verrichten der handeling zoowel de schuldenaar als degene met wien of

te wiens behoeve hij handelde, de wetenschap bezat, dat daarvan benadeeling der schuldeischers het gevolg zoude zijn.

Artikel 39.

Indien de handeling, waardoor de schuldeischers benadeeld zijn, verricht is binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring en de schuldenaar zich niet reeds vóór den aanvang van dien termijn daartoe had verplicht, wordt de aan het slot van het vorig artikel bedoelde wetenschap, behoudens tegenbewijs, vermoed aan beide zijden te bestaan :

1º bij overeenkomsten, waarbij de waarde der verbintenis aan de zijde van den schuldenaar aanmerkelijk die der verbintenis aan de andere zijde overtreft ;

2º bij handelingen ter voldoening van of zekerheidstelling voor eene niet opeischbare schuld ;

3º bij handelingen door den schuldenaar met of ten behoeve van zijne echtgenoot of zijne bloed- of aanverwanten tot in den derden graad verricht.

Artikel 40.

Om de nietigheid van door den schuldenaar gedane schenkingen in te roepen, kan de curator volstaan met aan te toonen, dat de schuldenaar op het oogenblik der schenking wist, dat hij daardoor zijne schuldeischers benadeelde, onverschillig of de begiftigde die wetenschap al dan niet deelde.

Artikel 41.

Schenkingen, gedaan binnen veertig dagen vóór de faillietverklaring, worden, behoudens tegenbewijs, vermoed te zijn gedaan met de wetenschap, dat de schuldeischers daardoor benadeeld worden.

Deze termijn wordt verdubbeld, indien de begiftigde een bloed- of aanverwant tot in den derden graad van den schenker is.

Artikel 42.

De begiftigde, van wien niet blijkt dat hij met den vermogenstoestand van den schenker bekend was, is niet verplicht, het door hem ontvangene terug te geven, voor zooverre hij aantoont, dat hij, ten tijde der faillietverklaring, ten gevolge der schenking niet was gebaat.

Artikel 43.

De nietigheid van de voldoening, door den schuldenaar, van eene opeischbare schuld kan alleen dan worden ingeroepen, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij, die de betaling ontving, wist dat het faillissement van den schuldenaar reeds aangevraagd was, hetzij dat de betaling het gevolg was van overleg tusschen den schuldenaar en den schuldeischer, ten doel hebbende laatstgenoemde door die betaling boven andere schuldeischers te begunstigen.

Artikel 44.

Krachtens het vorige artikel kan geene terugvordering geschieden van hem, die als houder van een papier aan order of toonder, uit hoofde zijner rechtsverhouding tot vroegere houders, tot aanneming der betaling verplicht was.

In dit geval is hij, te wiens bate het papier is uitgegeven, verplicht de door den schuldenaar betaalde som aan den boedel terug te geven, wanneer wordt aangetoond, hetzij dat hij bij de uitgifte van het papier de in het vorige artikel genoemde wetenschap bezat, hetzij dat de uitgifte het gevolg was van een overleg als in dat artikel bedoeld.

Artikel 45.

Rechtsvorderingen, gegrond op de bepalingen der artikelen 38—44, worden ingesteld door den curator.

Niettemin kunnen de schuldeischers op gronden, aan die bepalingen ontleend, de toelating eener vordering bestrijden.

Artikel 46.

Beëindiging van het faillissement door de homologatie van een akkoord doet de rechtsvorderingen in het vorige artikel bedoeld, vervallen, tenzij het akkoord boedelafstand inhoudt, in welk geval zij ten behoeve van de schuldeischers vervolgd of ingesteld kunnen worden door de vereffenaars.

Artikel 47.

Behoudens het bepaalde bij artikel 42 moet hetgeen door de nietige handeling uit het vermogen van den schuldenaar gegaan is, door hem, tegen wien de nietigheid wordt ingeroepen, teruggeven worden.

Zoo deze daartoe niet in staat is, of zoo hij het ontvangene niet meer kan teruggeven in den toestand, waarin hij het ontving, is hij jegens den failliete boedel tot schadevergoeding verplicht.

Rechten op het terug te geven goed, door derden te goeder trouw verkregen, worden geëerbiedigd.

Het door den schuldenaar ontvangene, of de waarde daarvan, wordt door den curator teruggegeven, voor zooverre de boedel er door is gebaat. Voor het te kort komende kan degene, tegen wien de nietigheid wordt ingeroepen, als concurrent schuldeischer opkomen.

Artikel 48.

Voldoening na de faillietverklaring doch vóór de bekendmaking daarvan, aan den gefailleerde gedaan, ter vervulling van verbintenissen jegens dezen vóór de faillietverklaring aangegaan, bevrijdt hem, die haar deed, tegenover den boedel, zoolang zijne bekendheid met de faillietverklaring niet bewezen wordt.

Voldoening, als in het vorig lid bedoeld, na de bekendmaking der faillietverklaring aan den gefailleerde gedaan, bevrijdt tegenover den boedel alleen dan, wanneer hij, die haar deed, bewijst dat de faillietverklaring te zijner woonplaatse langs den weg der wettelijke aankondiging nog niet bekend kon zijn, behoudens het recht van den curator om aan te toonen, dat zij hem toch bekend was.

In elk geval bevrijdt de voldoening aan den gefailleerde den schuldenaar tegenover den boedel, voor zooverre hetgeen door hem voldaan werd ten bate van den boedel is gekomen.

Artikel 49.

Hij, die zoowel schuldenaar als schuldeischer van den gefailleerde is, kan zich op schuldvergelijking beroepen, indien zijne schuldvordering en zijne schuldplichtigheid beide zijn ontstaan vóór de faillietverklaring of voortvloeien uit handelingen vóór de faillietverklaring met den gefailleerde verricht.

De schuldvorderingen op den gefailleerde worden zoo noodig berekend naar de regels in de artikelen 125 en 126 gesteld.

Artikel 50.

Niettemin kan noch de schuldenaar van den gefailleerde

zijne schuld vergelijken met eene vordering, door hem tegen den gefailleerde verkregen, noch de schuldeischer zijne vordering met eene schuld aan den gefailleerde, door hem van een derde overgenomen, terwijl die schuldenaar of schuldeischer wist dat de faillietverklaring reeds was aangevraagd of aangevraagd zou worden.

Na de faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden kunnen nimmer in vergelijking gebracht worden.

Artikel 51.

De schuldenaar van den gefailleerde, die zijne schuld wil vergelijken met eene schuldvordering aan order of toonder, is gehouden te bewijzen dat hij reeds op het oogenblik der faillietverklaring te goeder trouw eigenaar was van het order- of toonderpapier.

Artikel 52.

Hij, die zich met den gefailleerde in eene gemeenschap bevindt, die tengevolge van of tijdens het faillissement van den schuldenaar wordt ontbonden, is bevoegd van het bij scheiding aan den gefailleerde komende aandeel in de baten diens aandeel in de ter zake van die gemeenschap aangegane schulden af te houden.

Artikel 53.

De hypothekaire schuldeischer, die het beding, vermeld in artikel 1203 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao, heeft gemaakt, en de pandhouder kunnen hunne rechten uitoefenen, alsof er geen faillissement ware.

Is hunne vordering eene zoodanige als vermeld in de artikelen 125 en 126, dan kunnen zij dit alleen doen na verificatie en niet anders dan tot verhaal van het bedrag, waarvoor de vordering is erkend.

Artikel 54.

De hypothekaire schuldeischer en de pandhouder, in het vorige artikel bedoeld, zijn verplicht hunne rechten uit te oefenen vóór het verstrijken van ééne maand, nadat de insolventie is begonnen, behoudens de bevoegdheid van den rechter-commissaris om dien termijn te verlengen. Na verloop van dien tijd zal de curator de verpande voorwerpen opei-

schen, en deze, evenals de verhypothekeerde goederen, behoudens het recht van den pandhouder of hypothekairen schuldeischer op de opbrengst daarvan, zelf doen verkoopen op de wijze bij artikel 166 omschreven.

De curator kan te allen tijde het verpande voorwerp lossen, tegen voldoening van het daarop verschuldigde met de interesten en kosten.

Artikel 55.

De hypothekaire schuldeischer of pandhonder, die van zijne rechten gebruik heeft gemaakt, is verplicht de opbrengst van het verbonden goed aan den curator te verantwoorden, met uitkeering van hetgeen die opbrengst het verschuldigde met de interesten en kosten te boven gaat.

Indien die opbrengst niet toereikend is om den hypothekairen schuldeischer of den pandhouder te voldoen, treedt deze, zoo hij zijne vordering heeft doen verifieeren, voor het ontbrekende als concurrent schuldeischer in den boedel op.

Artikel 56.

De schuldeischer, die gerechtigd is goederen, aan den schuldenaar toebehoorende, terug te houden, totdat zijne schuldvordering is gekweten, verliest door de faillietverklaring van den schuldenaar dit recht van terughouding niet.

Artikel 57.

In geval van faillissement van den man, neemt de vrouw alle roerende en onroerende goederen, welke haar toebehooren en niet in de gemeenschap vallen, terug.

De aanbrengst der goederen, bij het aangaan des huwelijks buiten de gemeenschap gehouden, wordt bewezen zooals bij artikel 199 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao is voorgeschreven.

Van de roerende goederen staande huwelijk bij erfenis, legaat of schenking aan de vrouw opgekomen en buiten de gemeenschap vallende, moet, in geval van geschil, blijken op eene der wijzen in artikel 215 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao aangegeven.

De goederen, voortgesproten uit de belegging of wederbelegging van gelden aan de vrouw buiten de gemeenschap toebehoorende, worden insgelijks door haar teruggenomen, mits die belegging of wederbelegging, in geval van geschil, door

voldoende bescheiden, ten genoegen van den rechter, zij bewezen.

Indien de goederen, haar toebehoorende, door haren man zijn vervreemd, doch de kooprijs nog niet is betaald, of wel de kooppenningen nog onvermengd met den faillieten boedel aanwezig zijn, kan zij haar recht van terugneming op dien koopprijs of op de voorhanden kooppenningen uitoefenen.

Voor hare persoonlijke schuldvorderingen treedt de vrouw als schuldeischeres op.

Artikel 58.

De vrouw heeft geen aanspraak op den boedel ter zake van voordeelen bij huwelijksche voorwaarden besproken. Wederkeerig kunnen de schuldeischers geen genot hebben van de voordeelen, die de vrouw aan den man bij huwelijksche voorwaarden heeft toegezegd.

Artikel 59.

Het faillissement van den in eenige gemeenschap van goederen gehuwden echtgenoot wordt als faillissement van die gemeenschap behandeld. Het omvat, behoudens de uitzonderingen van artikel 17, alle goederen, die in de gemeenschap vallen, en strekt ten behoeve van alle schuldeischers, die op de goederen der gemeenschap verhaal hebben. Indien de echtgenoot, die failliet verklaard is, goederen bezit, die niet in de gemeenschap vallen, worden ook deze onder het faillissement begrepen, maar zijn alleen aansprakelijk voor de schulden, waardoor de gefailleerde persoonlijk verbonden is.

De bepalingen in dit Besluit vervat omtrent handelingen door den schuldenaar verricht, zijn, bij faillissement van een in gemeenschap gehuwden echtgenoot, toepasselijk op de handelingen waardoor de gemeenschap wettig verbonden is, onverschillig wie der echtgenooten deze verrichtte.

DERDE AFDEELING.

Van het bestuur over den faillieten boedel.

§ 1. *Van den rechter-commissaris.*

Artikel 60.

De rechter-commissaris houdt toezicht op het beheer en de vereffening van den faillieten boedel.

Artikel 61.

Alvorens in eenige zaak, het beheer of de vereffening des faillieten boedels betreffende, eene beslissing te geven, is het Hof van Justitie verplicht den rechter-commissaris te hooren.

Artikel 62.

De rechter-commissaris is bevoegd ter opheldering van alle omstandigheden, het faillissement betreffende, getuigen te hooren of een onderzoek van deskundigen te bevelen.

De getuigen worden gedagvaard namens den rechter-commissaris.

Bij niet-verschijning of weigering om getuigenis af te leggen, zijn de artikelen 117—120 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao toepasselijk.

De echtgenoot of gewezen echtgenoot, de kinderen en verdere afkomelingen en de ouders en grootouders des gefailleerden kunnen zich van het geven van getuigenis verschoonen.

Artikel 63.

Van alle beschikkingen van rechter-commissaris is gedurende vijf dagen hooger heroep op het Hof van Justitie. Het Hof beslist na verhoor of behoorlijke oproeping van de belanghebbenden.

Niettemin valt geen hooger beroep van de beschikkingen vermeld in de artikelen 17, 2º en 4º, 18, 30, 54 eerste lid, 75, 89, 93, 95, 97, 120, 122 vierde lid, 165, 166, 167, 169, 171 en 172.

§ 2. *Van den curator.*

Artikel 64.

De curator is belast met het beheer en de vereffening van den faillieten boedel.

Alvorens in rechte op te treden, behalve waar het verificatie-geschillen betreft, alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36 en 54 tweede lid, behoeft de curator machtiging van den rechter-commissaris.

Artikel 65.

Ieder der schuldeischers, de commissie uit hun midden be-

noemd en ook de gefailleerde kunnen bij verzoekschrift tegen elke handeling van den curator bij den rechter-commissaris opkomen, of van dezen een bevel uitlokken, dat de curator eene bepaalde handeling verrichte of eene voorgenomen handeling nalate.

De rechter-commissaris beslist, na den curator gehoord te hebben, binnen drie dagen.

Artikel 66.

Indien meer dan één curator benoemd is, wordt voor de geldigheid hunner handelingen toestemming der meerderheid of bij staking van stemmen eene beslissing van den rechter-commissaris vereischt.

De curator, aan wien bij het vonnis van faillietverklaring een bepaalde werkkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.

Artikel 67.

Het salaris van den curator wordt in elk faillissement door het Hof van Justitie vastgesteld.

Ingeval van akkoord wordt het salaris bij het vonnis van homologatie bepaald.

Artikel 68.

Het ontbreken van de machtiging van den rechter-commissaris waar die vereischt is, of de niet-inachtneming van de bepalingen vervat in de artikelen 74 en 75, heeft, voor zooveel derden betreft, geen invloed op de geldigheid van de door den curator verrichte handeling. De curator is deswege alleen jegens den gefailleerde en de schuldeischers aansprakelijk.

Artikel 69.

Het Hof van Justitie heeft de bevoegdheid den curator te allen tijde, na hem gehoord of behoorlijk opgeroepen te hebben, te ontslaan en door een ander te vervangen, of hem een of meer medecurators toe te voegen, een en ander hetzij op voordracht van den rechter-commissaris, hetzij op een met redenen omkleed verzoek van een of meer schuldeischers, de commissie uit hun midden, of den gefailleerde.

De ontslagen curator legt rekening en verantwoording van zijn beheer af aan den in zijne plaats benoemden curator.

§ 3. *Van de Commissie uit de schuldeischers.*

Artikel 70.

Bij het vonnis van faillietverklaring of bij eene latere beschikking kan het Hof van Justitie, zoo de belangrijkheid of de aard des boedels daartoe aanleiding geeft, uit de aan het college bekende schuldeischers eene voorloopige commissie van een tot drie leden benoemen, ten einde den curator van advies te dienen, zoolang over de benoeming van de in het volgende artikel genoemde commissie geen beslissing is genomen.

Indien een lid van de voorloopige commissie zijne benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet het Hof, uit eene voordracht van een dubbeltal door den rechter-commissaris, in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 71.

Hetzij al of niet eene voorloopige commissie uit de schuldeischers is benoemd, raadpleegt de rechter-commissaris op de verificatievergadering de schuldeischers, na afloop der verificatie, over de benoeming van eene definitieve commissie uit hun midden. Zoo de vergadering deze wenschelijk acht, gaat hij dadelijk tot de benoeming over. Ook deze commissie bestaat uit een tot drie leden.

Een verslag van het hieromtrent verhandelde wordt in het proces-verbaal der vergadering opgenomen.

Indien een lid van de definitieve commissie zijne benoeming niet aanneemt, bedankt of overlijdt, voorziet de rechter-commissaris in de daardoor ontstane vacature.

Artikel 72.

De commissie kan te allen tijde inzage van de boeken en bescheiden, op het faillissement betrekking hebbende, vorderen. De curator is verplicht aan de commissie alle van hem verlangde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 73.

Tot het inwinnen van het advies der commissie vergadert de curator met haar, zoo dikwijls hij het noodig acht. In deze vergaderingen zit hij voor en voert hij de pen.

Artikel 74.

De curator is verplicht het advies der commissie in te winnen, alvorens eene rechtsvordering in te stellen of eene aanhangige voort te zetten of zich tegen eene ingestelde of aanhangige rechtsvordering te verdedigen, behalve waar het geldt verificatie-geschillen; omtrent het al of niet voortzetten van het bedrijf des gefailleerden; alsmede in de gevallen van de artikelen 33, 35, 36, 54 tweede lid, 69 tweede lid, 95, 96 en 169 en in het algemeen omtrent de wijze van vereffening en tegeldemaking van den boedel en het tijdstip en het bedrag der te houden uitdeelingen.

Dit advies wordt niet vereischt, wanneer de curator de commissie tot het uitbrengen daarvan, met inachtneming van een bekwamen termijn, ter vergadering heeft opgeroepen en er geen advies wordt uitgebracht.

Artikel 75.

De curator is niet gebonden aan het advies der commissie. Zoo hij zich daarmede niet vereenigt, geeft hij hiervan onmiddellijk kennis aan de commissie, die de beslissing van den rechter-commissaris kan inroepen. Zoo zij verklaart dit te doen, is de curator verplicht de uitvoering van de voorgenomen, met het advies der commissie strijdige, handeling gedurende drie dagen op te schorten.

§ 4. *Van de vergaderingen der schuldeischers.*

Artikel 76.

In de vergaderingen der schuldeischers is de rechter-commissaris voorzitter.

De tegenwoordigheid van den curator of van iemand, die hem met goedvinden van den rechter-commissaris vervangt, is verplicht.

Artikel 77.

Op de vergaderingen van schuldeischers worden de besluiten genomen met volstrekte meerderheid van stemmen der aanwezige schuldeischers. Voor elke honderd gulden brengt ieder schuldeischer ééne stem uit. Voor vorderingen of overschietende gedeelten van vorderingen, beneden honderd gulden, wordt mede ééne stem uitgebracht.

Splitsing van vorderingen, na de faillietverklaring gedaan, doet geen stemrecht verwerven.

Artikel 78.

Stemgerechtigd zijn de erkende en de voorwaardelijk toegelaten schuldeischers, alsmede de toonder van eene ten name van ,,toonder'' geverifieerde schuldvordering.

Artikel 79.

Ten behoeve van de schuldeischers, die zich op eene vergadering hebben doen vertegenwoordigen, worden alle oproepingen voor latere vergaderingen en alle kennisgevingen aan den gemachtigde gedaan, ten ware zij den curator schriftelijk verzoeken, dat die oproepingen en kennisgevingen aan hen zelve of aan een anderen gemachtigde geschieden.

Artikel 80.

Behalve de door dit Besluit voorgeschreven vergaderingen, wordt er eene vergadering van schuldeischers gehouden, zoo dikwijls de rechter-commissaris dit noodig oordeelt of hem daartoe door de commissie uit de schuldeischers of door ten minste vijf schuldeischers, vertegenwoordigende één vijfde deel der erkende en der voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen, een met redenen omkleed verzoek wordt gedaan.

In elk geval bepaalt de rechter-commissaris dag, uur en plaats der vergadering, waartoe de stemgerechtigde schuldeischers ten minste ééne maand van te voren door den curator worden opgeroepen, bij advertentie in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 10, en bij brieven, beide vermeldende het in de vergadering te behandelen onderwerp.

§ 5. *Van de rechterlijke beschikkingen.*

Artikel 81.

Alle beschikkingen in zaken, het beheer of de vereffening des faillieten boedels betreffende, ook die welke niet uitgaan van het Hof van Justitie, zijn uitvoerbaar bij voorraad en op de minuut, tenzij het tegendeel is bepaald.

VIERDE AFDEELING.

Van de voorzieningen na de faillietverklaring en van het beheer des curators.

Artikel 82.

Het Hof van Justitie kan bij het vonnis van faillietverklaring of te allen tijde daarna, doch in het laatste geval niet dan op voordracht van den rechter-commissaris, of op verzoek van den curator of van een of meer der schuldeischers en na den rechter-commissaris gehoord te hebben, bevelen, dat de gefailleerde in verzekerde bewaring worde gesteld, hetzij in een huis van bewaring, hetzij in zijne eigene woning onder het opzicht van eenen dienaar der openbare macht.

Het bevel hiertoe wordt door het Openbaar Ministerie ten uitvoer gelegd.

Dit bevel is voor niet langer dan dertig dagen geldig, te rekenen van den dag waarop het ten uitvoer is gelegd. Aan het einde van dien termijn kan het Hof, op voordracht van den rechter-commissaris of op een verzoek en na verhoor als in het eerste lid bedoeld, het bevel voor ten hoogste dertig dagen verlengen. Daarna kan hetzelfde telkens op dezelfde wijze voor ten hoogste dertig dagen geschieden.

Artikel 83.

Het Hof heeft de bevoegdheid, op voordracht van den rechter-commissaris, of op verzoek van den gefailleerde, dezen uit de verzekerde bewaring te ontslaan, met of zonder zekerheidstelling, dat hij te allen tijde op de eerste oproeping zal verschijnen.

Het bedrag der zekerheidstelling wordt door het Hof bepaald en komt bij niet-verschijning des gefailleerden ten voordeele des boedels.

Artikel 84.

Het verzoek tot inbewaringstelling van den gefailleerde moet toegestaan worden, indien het gegrond is op het zonder geldige reden opzettelijk niet nakomen van de verplichtingen hem opgelegd in de artikelen 86, 100 en 111.

Artikel 85.

In alle gevallen, waarin de tegenwoordigheid van den ge-

failleerde bij deze of gene bepaalde werkzaamheid, den boedel betreffende, vereischt wordt, zal hij, zoo hij zich in verzekerde bewaring bevindt, op last van den rechter-commissaris uit de bewaarplaats kunnen worden overgebracht.

De last hiertoe wordt door het Openbaar Ministerie ten uitvoer gelegd.

Artikel 86.

Gedurende het faillissement mag de gefailleerde zonder toestemming van den rechter-commissaris zijne woonplaats niet verlaten.

Artikel 87.

De curator zorgt, dadelijk na de aanvaarding zijner betrekking, door alle noodige en gepaste middelen voor de bewaring des inboedels. Hij neemt onmiddellijk de boeken, gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde tegen ontvangbewijs onder zich. Hij is bevoegd de gelden aan den ontvanger voor de gerechtelijke consignatiën in bewaring te geven.

Artikel 88.

De curator doet, zoo hij of de rechter-commissaris dit noodig acht, dadelijk den boedel verzegelen.

De verzegeling geschiedt door den kantonrechter.

Buiten de verzegeling blijven, doch worden in het procesverbaal kortelijk beschreven, de goederen vermeld in de artikelen 17 N°. 1 en 87, alsmede de voorwerpen tot het bedrijf van den gefailleerde vereischt, indien dit wordt voortgezet.

Artikel 89.

De curator gaat zoo spoedig mogelijk over tot het opmaken van eene beschrijving des faillieten boedels.

De boedelbeschrijving kan ondershands worden opgemaakt en de waardeering door den curator geschieden, een en ander onder goedkeuring van den rechter-commissaris.

De leden der voorloopige commissie uit de schuldeischers zijn bevoegd bij de beschrijving tegenwoordig te zijn.

Artikel 90.

Van de goederen, vermeld in artikel 17 N°. 1, wordt een

staat aan de beschrijving gehecht; die, vermeld in artikel 87, worden in de beschrijving opgenomen.

Artikel 91.

De curator gaat dadelijk na de beschrijving van den boedel over tot het opmaken van eenen staat, waaruit de aard en het bedrag van de baten en schulden des boedels, de namen en woonplaatsen der schuldeischers, alsmede het bedrag der vorderingen van ieder hunner blijken.

Artikel 92.

Door den curator gewaarmerkte afschriften van de boedelbeschrijving en van den staat, vermeld in het voorgaande artikel, worden ter inzage van een ieder nedergelegd ter griffie van het Hof van Justitie en indien zich de woonplaats, het kantoor of het verblijf van den gefailleerde bevindt binnen het ressort van een ander kantongerecht dan dat op het eiland Curaçao, ook ter griffie van het betrokken kantongerecht.

Artikel 93.

De curator is bevoegd het bedrijf van den gefailleerde voort te zetten. Indien er geene commissie uit de schuldeischers is benoemd, heeft hij daartoe de machtiging van den rechter-commissaris noodig.

Artikel 94.

De curator opent de brieven, telegrammen en schriftelijk overgebrachte telefoonberichten, aan den gefailleerde gericht. Die, welke niet op den boedel betrekking hebben, stelt hij terstond aan den gefailleerde ter hand. De administratiën der posterijen, van het telefoonwezen en van de telegraafondernemingen zijn, na van den griffier ontvangen kennisgeving, verplicht den curator de brieven, telegrammen, en schriftelijk over te brengen telefoonberichten, voor den gefailleerde bestemd, af te geven, totdat de curator of de rechter-commissaris haar van die verplichting ontslaat of zij de kennisgeving ontvangen, bedoeld in artikel 11.

Protesten, den gefailleerde betreffende, worden gedaan aan den curator.

Artikel 95.

De curator is bevoegd naar omstandigheden eene door den den rechter-commissaris vast te stellen som ter voorziening in het levensonderhoud van den gefailleerde en zijn huisgezin uit te keeren.

Artikel 96.

De curator is bevoegd goederen te vervreemden, indien en voor zoo ver de vervreemding noodzakelijk is ter bestrijding der kosten van het faillissement, of de goederen niet dan met nadeel voor den boedel bewaard kunnen blijven.

De bepaling van artikel 166 is toepasselijk.

Artikel 97.

De curator houdt alle gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde onder zijne onmiddellijke bewaring, tenzij door den rechter-commissaris eene andere wijze van bewaring wordt bepaald.

Gereede gelden, die voor het beheer niet noodig zijn, worden door den curator belegd ten name van den boedel op de wijze door den rechter-commissaris goed te keuren.

Artikel 98.

Over gelden, kleinoodiën, effecten en andere papieren van waarde, die, volgens bepaling van den rechter-commissaris, door een derde worden bewaard, en over belegde gelden mag de curator niet anders beschikken dan door middel van door den rechter-commissaris voor gezien geteekende stukken.

Artikel 99.

De curator is, na ingewonnen advies van de commissie uit de schuldeischers, zoo die er is, en onder goedkeuring van den rechter-commissaris, bevoegd dadingen te treffen en akkoorden of schikkingen aan te gaan.

Artikel 100.

De gefailleerde is verplicht voor den rechter-commissaris, den curator of de commissie uit de schuldeischers te verschijnen en dezen alle inlichtingen te verschaffen, zoo dikwijls hij daartoe wordt opgeroepen.

Bij faillissement van een in gemeenschap van goederen gehuwden echtgenoot rust de verplichting om inlichtingen te geven op ieder der echtgenooten voor zoover hij gehandeld heeft.

Artikel 101.

Bij het faillissement van eene naamlooze vennootschap, wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappij of eenige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereeniging of stichting zijn de bepalingen der artikelen 82—86 op de bestuurders, die van artikel 100 eerste lid op bestuurders en commissarissen toepasselijk.

Artikel 102.

De griffier is verplicht aan elken schuldeischer op diens verzoek en op diens kosten afschrift te geven van de stukken, die ingevolge eenige bepaling van dit Besluit ter griffie worden nedergelegd of zich aldaar bevinden.

VIJFDE AFDEELING.

Van de verificatie der schuldvorderingen.

Artikel 103.

De rechter-commissaris bepaalt binnen veertien dagen nadat het vonnis van faillietverklaring is uitgesproken:

1º een termijn, vóór welks afloop de schuldvorderingen ingediend moeten worden;

2º dag, uur en plaats waarop de verificatie-vergadering zal gehouden worden.

De termijn onder 1º vermeld, gaat in op den achtsten dag nadat de beschikking is genomen.

Tusschen het einde van den onder 1º vermelden termijn en den dag der verificatie-vergadering moeten ten minstens veertien dagen verloopen.

Artikel 104.

De curator geeft van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeischers bij brieven kennis, en doet daarvan aankondiging in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 10.

Artikel 105.

De indiening der schuldvorderingen geschiedt bij den curator door de overlegging eener rekening of andere schrifteljke verklaring, aangevende den aard en het bedrag der vordering vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan, en van eene opgave of op voorrecht, pand, hypotheek of recht van terughouding aanspraak wordt gemaakt.

De schuldeischers zijn bevoegd van den curator een ontvangbewijs te vorderen.

Artikel 106.

De curator toetst de ingezonden rekeningen aan de boeken en opgaven van den gefailleerde, treedt, als hij tegen de toelating eener vordering bezwaar heeft, met den schuldeischer in overleg, en is bevoegd van dezen overlegging van ontbrekende stukken alsook inzage zijner boeken en der oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

Artikel 107.

De curator brengt de vorderingen, die hij goedkeurt, op een lijst van voorloopig erkende schuldvorderingen, en de vorderingen, die hij betwist, op eene afzonderlijke lijst, vermeldende de gronden der betwisting.

Artikel 108.

In de lijsten, bedoeld in het vorige artikel, wordt elke vordering omschreven en aangegeven of zij naar de meening van den curator bevoorrecht of door pand of hypotheek gedekt is, of wel ter zake der vordering recht van terughouding kan worden uitgeoefend.

Betwist de curator alleen den voorrang, of het recht van terughouding, zoo wordt de vordering op de lijst der voorloopig erkende schuldvorderingen gebracht met aanteekening van deze betwisting en de gronden daarvan.

Artikel 109.

Van ieder der lijsten, in artikel 107 bedoeld, wordt een afschrift door den curator ter griffie van het Hof van Justitie en eventueel van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht nedergelegd, om aldaar gedurende de zeven aan de verificatie-

vergadering voorafgaande dagen ter inzage te liggen voor een ieder.

Artikel 110.

Van de krachtens artikel 109 gedane nederlegging der lijsten geeft de curator aan alle bekende schuldeischers schriftelijk bericht, waarbij hij eene nadere oproeping tot de verificatie-vergadering voegt en tevens vermeldt of een ontwerp-akkoord door den gefailleerde ter griffie is nedergelegd.

Artikel 111.

De gefailleerde woont de verificatie-vergadering in persoon bij, ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van het faillissement en den staat van den boedel te geven, die hem door den rechter-commissaris gevraagd worden. De schuldeischers kunnen den rechter-commissaris verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan den gefailleerde te vragen. De vragen aan den gefailleerde gesteld en de door hem gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgeteekend.

Artikel 112.

Bij het faillissement van eene naamlooze vennootschap, wederkeerige verzekerings- of waarborgmaatschappij of eenige andere, rechtspersoonlijkheid bezittende, vereeniging of stichting, rust op de bestuurders de verplichting, in het vorig artikel den gefailleerde opgelegd.

Artikel 113.

De schuldeischers kunnen ter vergadering verschijnen in persoon of bij gemachtigde. De schriftelijke volmacht is vrij van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 114.

Op de vergadering leest de rechter-commissaris de lijst der voorloopig erkende en die der door den curator betwiste schuldvorderingen voor. Ieder der op de lijsten voorkomende schuldeischers is bevoegd den curator omtrent elke vordering en hare plaatsing op een der lijsten inlichtingen te vragen, of wel hare juistheid, den beweerden voorrang of het

beweerde recht van terughouding te betwisten, of te verklaren, dat hij zich bij de betwisting van den curator aansluit.

De curator is bevoegd op de door hem gedane voorloopige erkenning of betwisting terug te komen, of wel te vorderen, dat de schuldeischer de deugdelijkheid zijner noch door den curator, noch door een der schuldeischers betwiste schuldvordering onder eede bevestige; indien de oorspronkelijke schuldeischer overleden is, zullen de rechthebbenden onder eede moeten verklaren, dat zij te goeder trouw gelooven dat de schuld bestaat en onvoldaan is.

Bestaat er behoefte aan verdaging der vergadering, dan wordt deze binnen acht dagen, op het door den rechter-commissaris aan te wijzen tijdstip, zonder nadere oproeping, voortgezet.

Artikel 115.

De eed, bedoeld in het tweede lid van het vorige artikel, wordt in persoon of door een daartoe bijzonder gemachtigde afgelegd in handen van den rechter-commissaris, hetzij onmiddellijk op de vergadering, hetzij op een lateren door den rechter-commissaris te bepalen dag. De volmacht kan ondershands worden verleend.

Indien de schuldeischer, aan wien de eed is opgedragen niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de eedsopdracht en van den voor de eedsaflegging bepaalden dag.

De rechter-commissaris geeft den schuldeischer eene verklaring van de eedsaflegging, tenzij de eed wordt afgelegd in eene vergadering van schuldeischers, in welk geval van de aflegging aanteekening wordt gehouden in het proces-verbaal dier vergadering.

Artikel 116.

De vorderingen, welke niet betwist worden, worden overgebracht op eene in het proces-verbaal op te nemen lijst van erkende schuldeischers. Op het papier aan order en aan toonder wordt door den curator de erkenning aangeteekend.

De schuldvorderingen, van welke de curator de beëediging heeft gevorderd, worden voorwaardelijk toegelaten, totdat door het al of niet afleggen van den eed, op den bij het eerste lid van artikel 115 bedoelden tijd, over hare toelating definitief zal zijn beslist.

Het proces-verbaal der vergadering wordt onderteekend door den rechter-commissaris en den griffier.

De in het proces-verbaal der vergadering opgeteekende erkenning eener vordering heeft in het faillissement kracht van gewijsde zaak. Alleen op grond van bedrog kan de curator vernietiging daarvan vorderen.

Artikel 117.

De rechter-commissaris verwijst, in geval van betwisting, de partijen, zoo hij ze niet kan vereenigen, en voor zoover het geschil niet reeds aanhangig is, naar eene door hem te bepalen terechtzitting van het Hof van Justitie, zonder dat daartoe eene dagvaarding wordt vereischt.

De praktizijns, die voor partijen optreden, verklaren dit bij de oproeping der zaak ter terechtzitting.

De zaak wordt summier behandeld.

Verschijnt de schuldeischer, die de verificatie vraagt, op de bepaalde terechtzitting niet, dan wordt hij geacht zijne aanvrage te hebben ingetrokken; verschijnt hij, die de betwisting doet, niet, dan wordt hij geacht de betwisting te laten varen en erkent het Hof de vordering.

Schuldeischers, die ter verificatie-vergadering geene betwisting hebben gedaan, kunnen in het geding zich niet voegen noch tusschenkomen.

Artikel 118.

De schuldeischer, wiens vordering betwist wordt, is tot staving daarvan tot geen nader of meerder bewijs gehouden, dan hij tegen den gefailleerde zelf zoude moeten leveren.

Artikel 119.

Indien de schuldeischer, wiens vordering betwist wordt, niet ter vergadering aanwezig is, geeft de griffier hem onmiddellijk kennis van de gedane betwisting en verwijzing.

De schuldeischer kan zich in het geding op het ontbreken dier kennisgeving niet beroepen.

Artikel 120.

Vorderingen, die betwist worden, kunnen door den rechter-commissaris voorwaardelijk worden toegelaten tot een bedrag door hem te bepalen. Wanneer de voorrang betwist wordt, kan deze door den rechter-commissaris voorwaardelijk worden erkend.

Artikel 121.

Ook de gefailleerde is bevoegd, onder summiere opgaaf zijner gronden, tegen de toelating eener vordering, hetzij voor het geheel, hetzij voor een gedeelte, of tegen de erkenning van den beweerden voorrang, zich te verzetten. In dit geval geschiedt in het proces-verbaal aanteekening van de betwisting en van hare gronden, zonder verwijzing van partijen naar het Hof van Justitie, en zonder dat daardoor de erkenning der vordering in het faillissement wordt verhinderd.

Betwisting, waarvoor geene gronden worden opgegeven, of welke niet de geheele vordering omvat en toch niet uitdrukkelijk aanwijst, welk deel wordt erkend, en welk betwist, wordt niet als betwisting aangemerkt.

Artikel 122.

Vorderingen, na afloop van den in artikel 103, 1°, genoemden termijn, doch uiterlijk twee dagen vóór den dag, waarop de verificatie-vergadering zal worden gehouden, bij den curator ingediend, worden op daartoe ter vergadering gedaan verzoek geverifieerd, indien noch de curator noch een der aanwezige schuldeischers daartegen bezwaar maakt.

Vorderingen, daarna ingediend, worden niet geverifieerd.

De bepalingen van het eerste en tweede lid zijn niet toepasselijk, indien de schuldeischer buiten de kolonie woont en daardoor verhinderd was zich eerder aan te melden.

In geval van bezwaar, als in het eerste lid bedoeld of van geschil over het al dan niet aanwezig zijn der verhindering, in het derde lid bedoeld, beslist de rechter-commissaris, na de vergadering te hebben geraadpleegd.

Artikel 123.

Interesten, na de faillietverklaring loopende, kunnen niet geverifieerd worden, tenzij door pand of hypotheek gedekt. In dit geval worden zij pro memorie geverifieerd. Voor zooverre de interesten op de opbrengst van het onderpand niet batig gerangschikt worden, kan de schuldeischer uit deze verificatie geene rechten ontleenen.

Artikel 124.

Eene vordering onder eene ontbindende voorwaarde wordt

voor het geheele bedrag geverifieerd, onverminderd de werking der voorwaarde, wanneer zij vervuld wordt.

Artikel 125.

Eene vordering onder eene opschortende voorwaarde kan geverifieerd worden voor hare waarde op het oogenblik der faillietverklaring.

Indien de curator en de schuldeischers het niet eens kunnen worden over deze wijze van verificatie, wordt zoodanige vordering voor het volle bedrag voorwaardelijk toegelaten.

Artikel 126.

Eene vordering, waarvan het tijdstip der opeischbaarheid onzeker is, of welke recht geeft op periodieke uitkeeringen, wordt geverifieerd voor hare waarde op den dag der faillietverklaring.

Alle schuldvorderingen, vervallende binnen één jaar na den dag, waarop het faillissement is aangevangen, worden behandeld alsof zij op dat tijdstip opeischbaar waren. Alle later dan één jaar daarna vervallende schuldvorderingen worden geverifieerd voor de waarde, die zij hebben na verloop van een jaar sedert den aanvang van het faillissement.

Bij de berekening wordt uitsluitend gelet op het tijdstip en de wijze van aflossing, het kansgenot, waar dit bestaat, en, indien de vordering rentedragend is, op den bedongen rentevoet.

Artikel 127.

Schuldeischers, wier vorderingen door hypotheek of pand gedekt of op een bepaald voorwerp bevoorrecht zijn, maar die kunnen aantoonen dat een deel hunner vordering vermoedelijk niet batig gerangschikt zal kunnen worden op de opbrengst der verbonden goederen, kunnen verlangen dat hun voor dat deel de rechten van concurrente schuldeischers worden toegekend met behoud van hun recht van voorrang.

Artikel 128.

Vorderingen, waarvan de waarde onbepaald, onzeker, niet in in de kolonie wettig gangbare munt of in het geheel niet in

geld is uitgedrukt, worden geverifieerd voor hunne geschatte waarde in in de kolonie wettig gangbare munt.

Artikel 129.

Schuldvorderingen aan toonder kunnen ten name van ,,toonder'' geverifieerd worden. Iedere ten name van ,,toonder'' geverifieerde vordering wordt als de vordering van een afzonderlijk schuldeischer beschouwd.

Artikel 130.

De schuldeischer, die door borgtocht is verzekerd, komt op voor zijne schuldvordering onder aftrek van hetgeen hij van den borg heeft ontvangen.

De borg heeft recht voor hetgeen hij den schuldeischer heeft betaald. Bovendien kan hij voor het bedrag, waarvoor de schuldeischer kan opkomen, voorwaardelijk toegelaten worden, zoolang de schuldeischer zelf niet opkomt.

Artikel 131.

Indien van hoofdelijke schuldenaren twee of meer in staat van faillissement verkeeren, kan de schuldeischer in ieder faillissement opkomen voor en betaling ontvangen over het geheele bedrag, hem ten tijde der faillietverklaring nog verschuldigd, totdat zijne vordering ten volle zal zijn gekweten.

De hoofdelijke schuldenaar, die op den failliete boedel recht van verhaal heeft, kan uit dien hoofde, voor zoo verre de schuldeischer zelf kan opkomen, alleen voorwaardelijk worden toegelaten, zoolang de schuldeischer zelf niet opkomt.

Indien in het geheel meer dan honderd percent beschikbaar mocht zijn, worden die meerdere percenten naar de onderlinge rechtsverhouding verdeeld.

Artikel 132.

Na afloop der verificatie brengt de curator verslag uit over den stand van den boedel, en geeft hij daaromtrent alle door de schuldeischers verlangde inlichtingen. Het verslag wordt, met het proces-verbaal der verificatie-vergadering, na afloop dier vergadering ter griffie nedergelegd ter inzage van ieder belanghebbende.

ZESDE AFDEELING.

Van het akkoord.

Artikel 133.

De gefailleerde is bevoegd aan zijne gezamenlijke schuldeischers een akkoord aan te bieden.

Artikel 134.

Indien de gefailleerde een ontwerp van akkoord, ten minste acht dagen vóór de vergadering tot verificatie der schuldvorderingen, ter griffie van het Hof van Justitie en eventueel van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht heeft nedergelegd, ter inzage van een ieder, wordt daarover in die vergadering na afloop der verificatie dadelijk geraadpleegd en beslist, behoudens de bepaling van artikel 136.

Een afschrift van het ontwerp van akkoord moet, gelijktijdig met de nederlegging ter griffie, worden toegezonden aan den curator en aan ieder der leden van de voorloopige commissie uit de schuldeischers.

Artikel 135.

De curator en de commissie uit de schuldeischers zijn verplicht ieder afzonderlijk ter vergadering een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord te geven.

Artikel 136.

De raadpleging en beslissing worden tot eene volgende door den rechter-commissaris op ten hoogste drie weken later te bepalen vergadering uitgesteld:

1º indien staande de vergadering eene definitieve commissie uit de schuldeischers is benoemd, niet bestaande uit dezelfde personen als de voorloopige, en de meerderheid der verschenen schuldeischers van haar een schriftelijk advies over het aangeboden akkoord verlangt;

2º indien het ontwerp van akkoord niet tijdig ter griffie is nedergelegd en de meerderheid der verschenen schuldeischers zich vóór uitstel verklaart.

Artikel 137.

Wanneer de raadpleging en stemming over het akkoord,

ingevolge de bepalingen van het voorgaande artikel, worden uitgesteld tot eene nadere vergadering, wordt daarvan door den curator onverwijld aan de niet op de verificatie-vergadering verschenen, erkende of voorwaardelijk toegelaten schuldeischers kennis gegeven, bij brieven vermeldende den summieren inhoud van het akkoord.

Artikel 138.

Van de stemming over het akkoord zijn uitgesloten de hypotheek- of pandhoudende en bevoorrechte schuldeischers, daaronder begrepen diegenen, wier voorrang betwist wordt, tenzij zij, vóór den aanvang der stemming, van hun hypotheek, pand of voorrecht ten behoeve van den boedel afstand mochten doen.

Deze afstand maakt hen tot concurrente schuldeischers, ook voor het geval het akkoord niet mocht worden aangenomen.

Artikel 139.

De gefailleerde is bevoegd tot toelichting en verdediging van het akkoord op te treden en het, staande de raadpleging, te wijzigen.

Artikel 140.

Tot het aannemen van het akkoord wordt vereischt de toestemming van twee derde der erkende en der voorwaardelijk toegelaten concurrente schuldeischers, welke drie vierde van het bedrag der niet bevoorrechte, door geen pand of hypotheek gedekte erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen vertegenwoordigen.

Artikel 141.

Indien twee derde der ter vergadering verschenen schuldeischers, meer dan de helft van het gezamenlijk bedrag der schuldvorderingen, waarvoor stemrecht kan worden uitgeoefend, vertegenwoordigende, in het akkoord bewilligen, zal ten hoogste acht dagen later eene tweede stemming gehouden worden, zonder dat daartoe eene nadere oproeping vereischt wordt. Bij deze stemming is niemand gebonden aan zijne de eerste maal uitgebrachte stem.

Artikel 142.

Latere veranderingen, in het getal der schuldeischers of in het bedrag der vorderingen, hebben geen invloed op de geldigheid van de aanneming of verwerping van het akkoord.

Artikel 143.

Het proces-verbaal der vergadering vermeldt den inhoud van het akkoord, de namen der verschenen stemgerechtigde schuldeischers, de door ieder hunner uitgebrachte stem, den uitslag der stemming en al wat verder op de vergadering is voorgevallen. Het wordt na voorlezing onderteekend door den rechter-commissaris en den griffier.

Gedurende acht dagen kan een ieder ter griffie inzage van het proces-verbaal verkrijgen.

Artikel 144.

Zoowel de schuldeischers, die vóór gestemd hebben, als de gefailleerde, kunnen gedurende acht dagen na afloop der vergadering aan het Hof van Justitie verbetering van het proces-verbaal verzoeken, indien uit de stukken zelve blijkt, dat het akkoord door den rechter-commissaris ten onrechte als verworpen is beschouwd.

Artikel 145.

Indien het akkoord is aangenomen, bepaalt de rechter-commissaris vóór het sluiten der vergadering de terechtzitting, waarop het Hof van Justitie de homologatie zal behandelen.

Bij toepassing van artikel 144 geschiedt de bepaling der terechtzitting door het Hof in deszelfs beschikking. Van deze beschikking geeft de curator aan de schuldeischers schriftelijk kennis.

De terechtzitting zal gehouden worden ten minste acht en ten hoogste veertien dagen na de stemming over het akkoord of, bij toepassing van artikel 144, na de beschikking van het Hof.

Artikel 146.

Gedurende dien tijd kunnen de schuldeischers aan den rechter-commissaris schriftelijk de redenen opgeven waarom zij weigering der homologatie wenschelijk achten.

Artikel 147.

Op den bepaalden dag wordt ter openbare terechtzitting door den rechter-commissaris een schriftelijk rapport uitgebracht, en kan ieder der schuldeischers in persoon of bij gemachtigde de gronden uiteenzetten, waarop hij de homologatie wenscht of haar bestrijdt.

De gefailleerde is mede bevoegd, tot verdediging zijner belangen op te treden.

Artikel 148.

Op denzelfden dag, of anders zoo spoedig mogelijk, geeft het Hof van Justitie zijne met redenen omkleede beschikking.

Het Hof zal de homologatie weigeren:

1º indien de baten des boedels met inbegrip van de zaken, waarop recht van terughouding wordt uitgeoefend, de som, bij het akkoord bedongen, aanmerkelijk te boven gaan;

2º indien de nakoming van het akkoord niet voldoende is gewaarborgd;

3º indien het akkoord door bedrog, door begunstiging van een of meer schuldeischers of met behulp van andere oneerlijke middelen is tot stand gekomen, onverschillig of de gefailleerde dan wel een ander daartoe heeft medegewerkt.

Het Hof kan ook op andere gronden en ook ambtshalve de homologatie weigeren.

Artikel 149.

Het gehomologeerde akkoord is verbindend voor alle geen voorrang hebbende schuldeischers, zonder uitzondering, onverschillig of zij al dan niet in het faillissement opgekomen zijn.

Artikel 150.

Na verwerping of weigering van de homologatie van het akkoord kan de gefailleerde in hetzelfde faillissement geen akkoord meer aanbieden.

Artikel 151.

Het vonnis van homologatie levert, in verband met het proces-verbaal der verificatie, ten behoeve der erkende vorderingen, voor zoover zij niet door den gefailleerde overeen-

komstig artikel 121 betwist zijn, een voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar en de tot het akkoord als borgen toegetreden personen.

Artikel 152.

Niettegenstaande het akkoord behouden de schuldeischers al hunne rechten tegen de borgen en mede-schuldenaren van den schuldenaar.

Artikel 153.

Het faillissement eindigt met het vonnis waarbij de homologatie van het akkoord is verleend.

Artikel 154.

Na de homologatie is de curator verplicht, ten overstaan van den rechter-commissaris rekening en verantwoording aan den schuldenaar te doen.

Indien bij het akkoord geene andere bepalingen deswege zijn gemaakt, geeft de curator aan den schuldenaar tegen behoorlijke kwijting af alle goederen, gelden, boeken en papieren tot den boedel behoorende.

Artikel 155.

Het bedrag, waarop geverifieerde schuldeischers, krachtens een erkend voorrecht, aanspraak kunnen maken, alsmede de kosten van het faillissement, moeten in handen van den curator worden gestort, tenzij deswege door den schuldenaar zekerheid wordt gesteld. Zoolang hieraan niet is voldaan, is de curator verplicht alle goederen en gelden tot den boedel behoorende onder zich te houden, totdat dit bedrag en de bedoelde kosten aan de daarop rechthebbenden zijn voldaan.

Wanneer éëne maand na het vonnis van homologatie is verloopen, zonder dat van wege den schuldenaar de voldoening van een en ander is geschied, zal de curator daartoe overgaan uit de voorhanden baten des boedels.

Het bedrag in het eerste lid bedoeld, en het deel daarvan aan ieder schuldeischer krachtens zijn recht van voorrang toe te kennen, wordt desnoodig door den rechter-commissaris begroot.

Artikel 156.

Voor zooveel betreft vorderingen waarvan het voorrecht

voorwaardelijk erkend is, bepaalt de in het vorige artikel bedoelde verplichting van den schuldenaar zich tot het stellen van zekerheid en is de curator bij gebreke daarvan slechts gehouden tot het reserveeren uit de baten des boedels van het bedrag waarop het voorrecht aanspraak geeft.

Artikel 157.

Ontbinding van het gehomologeerde akkoord kan door elken schuldeischer gevorderd worden, jegens wien de schuldenaar in gebreke blijft aan den inhoud daarvan te voldoen.

Op den schuldenaar rust het bewijs, dat aan het akkoord is voldaan.

De rechter kan, ook ambtshalve, den schuldenaar uitstel van ten hoogste ééne maand verleenen, om alsnog aan zijne verplichtingen te voldoen.

Artikel 158.

De vordering tot ontbinding van het akkoord wordt op dezelfde wijze aangebracht en beslist, als ten aanzien van het verzoek tot faillietverklaring in de artikelen 3, 5, 6 en 7 is voorgeschreven.

Artikel 159.

In het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, wordt tevens heropening van het faillissement bevolen met benoeming van eenen rechter-commissaris en curator, alsmede van eene commissie uit de schuldeischers, indien er in het faillissement reeds eene geweest is.

Bij voorkeur zullen daartoe de personen gekozen worden, die vroeger in het faillissement die betrekkingen hebben waargenomen.

De curator draagt zorg voor de bekendmaking van het vonnis op de wijze in artikel 10, derde lid, voorgeschreven.

Artikel 160.

De artikelen 9 eerste lid, 11 — 14 en die, welke vervat zijn in de tweede, derde en vierde afdeeling van dezen titel, zijn bij heropening van het faillissement toepasselijk.

Evenzoo zijn toepasselijk de bepalingen van de afdeeling over de verificatie der schuldvorderingen, behoudens deze wijziging, dat de verificatie beperkt blijft tot de schuldvorderingen, die niet reeds vroeger geverifieerd werden.

Niettemin worden ook de reeds geverifieerde schuldeischers tot bijwoning der verificatie-vergadering opgeroepen en hebben zij het recht de vorderingen, waarvoor toelating verzocht wordt, te betwisten.

Artikel 161.

De handelingen, door den schuldenaar in den tijd tusschen de homologatie van het akkoord en de heropening van het faillissement verricht, zijn voor den boedel verbindend, behoudens de toepassing van artikel 38 en volgende zoo daartoe gronden zijn.

Artikel 162.

Na de heropening van het faillissement kan niet opnieuw een akkoord worden aangeboden.

De curator gaat zonder verwijl tot de vereffening over.

Artikel 163.

Indien tijdens de heropening jegens eenige schuldeischers reeds geheel of gedeeltelijk aan het akkoord is voldaan, worden bij de verdeeling aan de nieuwe schuldeischers en diegene onder de oude, die nog geen voldoening ontvingen, de bij het akkoord toegezegde percenten, en wordt aan hen, die gedeeltelijke betaling ontvingen, hetgeen aan het toegezegde bedrag nog ontbreekt, vooruitbetaald.

In hetgeen alsdan nog overschiet wordt door alle schuldeischers, zoo oude als nieuwe, gelijkelijk gedeeld.

Artikel 164.

Het vorige artikel is eveneens toepasselijk, indien de boedel van den schuldenaar, terwijl door hem aan het akkoord nog niet volledig is voldaan, opnieuw in staat van faillissement wordt verklaard.

ZEVENDE AFDEELING.

Van de vereffening des boedels.

Artikel 165.

Indien op de verificatie-vergadering geen akkoord aangebo-

den, of indien het aangeboden akkoord verworpen, of de homologatie definitief geweigerd is, verkeert de boedel van rechtswege in staat van insolventie, en gaat de curator onmiddellijk tot vereffening en tegelde-making van alle baten des boedels over, zonder dat daartoe de toestemming of medewerking van den gefailleerde noodig is.

Niettemin kan den gefailleerde eenig huisraad, door den rechter-commissaris aan te wijzen, worden gelaten.

Artikel 166.

De goederen worden in het openbaar of met toestemming van den rechter-commissaris ondershands verkocht.

Artikel 167.

Over alle niet spoedig of in het geheel niet voor vereffening vatbare baten beschikt de curator op de wijze door den rechter-commissaris goed te keuren.

Voor zooveel dit in het belang is van den boedel, brengt de curator de goederen, waarop schuldeischers recht van terughouding uitoefenen, door voldoening der vorderingen, waaraan dit recht is verbonden, in den boedel terug.

Artikel 168.

De artikelen 93 en 95 houden op van toepassing te zijn als de vereffening des boedels overeenkomstig artikel 165 is begonnen.

Artikel 169.

De curator kan ten behoeve der vereffening van de diensten des gefailleerden gebruik maken, tegen eene door den rechter-commissaris vast te stellen vergoeding.

Artikel 170.

Nadat de boedel insolvent is geworden, kan de rechter-commissaris, op door hem te bepalen dag, uur en plaats, eene vergadering van schuldeischers beleggen, ten einde hen te raadplegen over de wijze van vereffening des boedels, en zoo noodig de verificatie te doen plaats hebben der schuldvorderingen, die na afloop van den in artikel 103 N°. 1 bepaalden termijn nog zijn ingediend en niet reeds ingevolge artikel 122

geverifieerd zijn. De curator handelt ten opzichte van deze vorderingen overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 106 — 109. Hij roept de schuldeischers, ten minste tien dagen vóór de vergadering bij brieven op, waarin het onderwerp der vergadering wordt vermeld en hun tevens de bepaling van artikel 109 wordt herinnerd. Bovendien plaatst hij gelijke oproeping in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 10.

Artikel 171.

Zoo dikwijls er, naar het oordeel van den rechter-commissaris, voldoende gereede penningen aanwezig zijn, beveelt deze eene uitdeeling aan de geverifieerde schuldeischers.

Artikel 172.

De curator maakt telkens de uitdeelingslijst op en onderwerpt die aan de goedkeuring van den rechter-commissaris. De lijst houdt in een staat van ontvangsten en uitgaven (daaronder begrepen het salaris van den curator), de namen der schuldeischers, het geverifieerde bedrag van ieders vordering, benevens de daarop te ontvangen uitkeering.

Voor de concurrente schuldeischers worden de door den rechter-commissaris te bepalen percenten uitgetrokken; voor de bevoorrechte schuldeischers, daaronder begrepen zij, wier voorrecht betwist wordt, en de pand- en hypotheekhoudende schuldeischers, voor zooverre zij niet reeds overeenkomstig de bepaling van artikel 53 voldaan zijn, het bedrag waarvoor zij batig gerangschikt kunnen worden op de opbrengst der goederen, waarop zij bevoorrecht of die aan hen verbonden waren. Zoo dit minder is dan het geheele bedrag hunner vorderingen, worden voor het ontbrekende,—zoo de met het voorrecht belaste of aan hen verbonden goederen nog niet verkocht zijn, voor hunne geheele vordering- gelijke percenten als voor de concurrente schuldeischers uitgetrokken.

Artikel 173.

Voor de voorwaardelijk toegelaten schuldvorderingen worden op de uitdeelingslijst de percenten over het volle bedrag uitgetrokken.

Artikel 174.

De algemeene faillissementskosten worden omgeslagen over

ieder deel van den boedel, met uitzondering van hetgeen overeenkomstig de bepaling van artikel 53 door den pand- of hypotheekhoudenden schuldeischer zelf is verkocht.

Artikel 175.

De door den rechter-commissaris goedgekeurde uitdeelingslijst ligt gedurende tien dagen ter griffie van het Hof van Justitie ter inzage van de schuldeischers.

Eventueel wordt een afschrift door den curator met hetzelfde doel nedergelegd ter griffie van het in artikel 92 aangewezen kantongerecht.

Van de nederlegging wordt door de zorg van den curator aankondiging gedaan in het nieuwsblad, bedoeld in artikel 10, terwijl daarvan bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeischers schriftelijk kennnis wordt gegeven, met vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag.

Artikel 176.

Gedurende den in het vorige artikel genoemden termijn kan ieder schuldeischer in verzet komen tegen de uitdeelingslijst, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie; hem wordt door den griffier een bewijs van ontvangst afgegeven.

Het bezwaarschrift wordt als bijlage bij de lijst gevoegd.

Artikel 177.

Zoo er verzet gedaan is, bepaalt de rechter-commissaris, onmiddellijk na afloop van den termijn van inzage, den dag, waarop het ter openbare terechtzitting behandeld zal worden. Deze beschikking ligt ter griffie ter inzage van een ieder. Bovendien doet de griffier daarvan aan de opposanten en den curator schriftelijk mededeeling. De dag van behandeling mag niet later gesteld worden dan veertien dagen na afloop van den termijn van artikel 175.

Op den bepaalden dag wordt ter openbare terechtzitting door den rechter-commissaris een schriftelijk rapport uitgebracht, en kan de curator en ieder der schuldeischers in persoon of bij gemachtigde de gronden uiteenzetten ter verdediging of bestrijding van de uitdeelingslijst.

Op denzelfden dag, of anders zoo spoedig mogelijk, geeft het Hof van Justitie zijne met redenen omkleede beschikking.

Artikel 178.

Ook een niet-geverifieerde schuldeischer kan verzet doen, mits hij uiterlijk twee dagen vóór dien waarop het verzet ter openbare terechtzitting zal behandeld worden, zijne vordering bij den curator indiene, een afschrift daarvan bij het bezwaarschrift voege, en in dit bezwaarschrift tevens verzoek doe om geverifieerd te worden.

De verificatie der vordering geschiedt alsdan op de wijze bij artikel 114 en volgende voorgeschreven, ter openbare terechtzitting, bestemd voor de behandeling van het verzet en voordat daarmede een aanvang wordt gemaakt.

Indien dit verzet alleen ten doel heeft als schuldeischer geverifieerd te worden, en er niet tevens door anderen verzet is gedaan, komen de kosten van het verzet ten laste van den nalatigen schuldeischer.

Artikel 179.

Door verloop van den termijn van artikel 175, of, zoo er verzet is gedaan, door het op het verzet gewezen vonnis, wordt de uitdeelingslijst verbindend.

Artikel 180.

De rechter-commissaris beveelt de doorhaling der hypothekaire inschrijvingen, waarmede een tot den boedel behoorend onroerend goed is bezwaard, zoodra de uitdeelingslijst, waarbij de opbrengst van het goed tot verdeeling is gekomen, verbindend is geworden.

Op verkoop, door den curator, van tot den boedel behoorende schepen, is artikel 522 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao toepasselijk.

Artikel 181.

De uitdeeling, uitgetrokken voor een voorwaardelijk toegelaten schuldeischer, wordt niet uitgekeerd, zoolang niet omtrent zijne vordering beslist zal zijn. Blijkt het ten slotte dat hij niets of minder te vorderen heeft, dan komen de voor hem bestemde gelden geheel of ten deele ten bate van de andere schuldeischers.

Uitdeelingen bestemd voor vorderingen, welker voorrang betwist wordt, worden, voor zooverre zij meer bedragen dan

de percenten over de concurrente vorderingen uit te keeren, gereserveerd tot na de uitspraak over den voorrang.

Artikel 182.

Indien eenig goed, waarop een bepaald voorrecht, een hypotheek of pandrecht rust, verkocht wordt, nadat aan den bevoorrechten hypotheek- of pandhoudenden schuldeischer, ingevolge artikel 171 in verband met het slot van artikel 172, reeds eene uitkeering is gedaan, wordt dezen bij eene volgende uitdeeling het bedrag, waarvoor hij op de opbrengst van het goed batig gerangschikt is kunnen worden, niet anders uitgekeerd dan onder aftrek van de percenten, die hij reeds te voren over dit bedrag ontving.

Artikel 183.

Aan schuldeischers, die, ten gevolge van hun verzuim om op te komen, eerst geverifieerd worden, nadat er reeds uitdeelingen hebben plaats gehad, wordt uit de nog voorhanden baten een bedrag, evenredig aan het door de overige erkende schuldeischers reeds genotene, vooruitbetaald.

Indien zij voorrang hebben, verliezen zij dien, voor zooverre de opbrengst van de zaak, waarop die voorrang kleefde, bij eene vroegere uitdeelingslijst aan andere schuldeischers bij voorrang is toegekend.

Artikel 184.

Na afloop van den termijn van inzage, bedoeld bij artikel 175, of na uitspraak van het vonnis op het verzet, is de curator verplicht de vastgestelde uitkeering onverwijld te doen. De uitkeeringen, waarover niet binnen ééne maand daarna is beschikt of welke ingevolge artikel 181 gereserveerd zijn, worden door hem in de kas der gerechtelijke consignatiën gestort.

Artikel 185.

Zoodra aan de geverifieerde schuldeischers het volle bedrag hunner vorderingen is uitgekeerd, of zoodra de slotuitdeelingslijst verbindend is geworden, neemt het faillissement een einde, behoudens de bepaling van artikel 186. Door den curator geschiedt daarvan aankondiging op de wijze bij artikel 10 bepaald.

Na verloop van eene maand doet de curator rekening en verantwoording van zijn beheer aan den rechter-commissaris.

De boeken en papieren, door den curator in den boedel gevonden, worden door hem tegen behoorlijk bewijs aan den schuldenaar afgegeven.

Artikel 186.

Indien na de slotuitdeeling ingevolge artikel 181 gereserveerde uitdeelingen aan den boedel terugvallen, of mocht blijken dat er nog baten van den boedel aanwezig zijn, welke ten tijde der vereffening niet bekend waren, gaat de curator, op bevel van het Hof van Justitie, tot vereffening en verdeeling daarvan over op den grondslag van de vroegere uitdeelingslijsten.

ACHTSTE AFDEELING.

Van den rechtstoestand des schuldenaars na afloop van de vereffening.

Artikel 187.

Door het verbindend worden der slotuitdeelingslijst herkrijgen de schuldeischers voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Artikel 188.

De in het vierde lid van artikel 116 bedoelde erkenning eener vordering heeft kracht van gewijsde zaak tegen den schuldenaar; het proces-verbaal der verificatie-vergadering levert voor de daarin als erkend vermelde vorderingen den voor tenuitvoerlegging vatbaren titel op tegen den schuldenaar.

Artikel 189.

De bepaling van het vorige artikel geldt niet voor zoover de vordering door den gefailleerde overeenkomstig artikel 121 betwist is.

NEGENDE AFDEELING.

Van het faillissement eener nalatenschap.

Artikel 190.

De boedel eens overledenen wordt in staat van faillissement verklaard, indien een of meer der schuldeischers daartoe verzoek doen, en summier aantoonen, dat de overledene in den toestand verkeerde, dat hij had opgehouden te betalen.

Artikel 191.

Het verzoek wordt gericht tot het Hof van Justitie.
De erfgenamen worden op het verzoek gehoord of daartoe opgeroepen bij een exploot, aan het sterfhuis te beteekenen, zonder dat het noodig is hen bij name aan te duiden, alsmede, voor zooverre zij bekend zijn, bij brieven van den griffier.

Artikel 192.

De failliet verklaring heeft van rechtswege ten gevolge de afscheiding van den boedel des overledenen van dien zijner erfgenamen, in dier voege als bij artikel 1133 van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao is omschreven.

Artikel 193.

De failliet verklaring kan aangevraagd worden zoolang niet drie maanden na de aanvaarding van de nalatenschap en tevens zes maanden na het overlijden van den schuldenaar zijn verstreken.

Artikel 194.

De zesde afdeeling van dezen titel is op het faillissement eener nalatenschap niet toepasselijk; evenmin de achtste afdeeling, tenzij de erfenis zuiver is aanvaard.

TIENDE AFDEELING.

Bepalingen van internationaal recht.

Artikel 195.

Schuldeischers, die na de failliet verklaring hunne vordering

geheel of gedeeltelijk afzonderlijk verhaald hebben op buiten de kolonie zich bevindende, aan hen niet bij voorrang verbonden, goederen van den in de kolonie Curaçao gefailleerden schuldenaar, zijn verplicht het aldus verhaalde aan den boedel te vergoeden.

Artikel 196.

De schuldeischer, die zijne vordering tegen den gefailleerde, geheel of gedeeltelijk, aan een derde overdraagt, ten einde dezen in de gelegenheid te stellen die vordering, geheel of gedeeltelijk, afzonderlijk of bij voorrang te verhalen op buiten de kolonie zich bevindende goederen van den gefailleerde, is verplicht het aldus verhaalde aan den boedel te vergoeden.

De overdracht wordt, behoudens tegenbewijs, vermoed met dit doel te zijn geschied, als zij is gedaan met de wetenschap, dat de faillietverklaring reeds was aangevraagd of aangevraagd zou worden.

Artikel 197.

Gelijke verplichting tot vergoeding jegens den boedel rust op hem, die zijne vordering of zijne schuld, geheel of gedeeltelijk, aan een derde overdraagt, welke daardoor in staat wordt gesteld zich buiten de kolonie op eene door dit Besluit niet toegelaten schuldvergelijking te beroepen.

Het tweede lid van het vorige artikel is hier toepasselijk.

ELFDE AFDEELING.

Van rehabilitatie.

Artikel 198.

Nadat het faillissement overeenkomstig de artikelen 153 of 185 geëindigd is, is de schuldenaar of zijn zijne erfgenamen, ook in geval van artikel 190, bevoegd een verzoek van rehabilitatie in te leveren bij het Hof van Justitie.

Artikel 199.

De schuldenaar of zijne erfgenamen zijn tot dit verzoek niet ontvankelijk, tenzij bij het verzoekschrift zij overgelegd het bewijs, waaruit blijkt, dat alle erkende schuldeischers, ten genoegen van elk hunner, zijn voldaan.

Artikel 200.

Van het verzoek wordt aankondiging gedaan in het blad, waarin van gouvernementswege de officieele berichten worden geplaatst.

Artikel 201.

Ieder erkend schuldeischer is bevoegd om binnen den tijd van drie maanden na voorschreven aankondiging verzet tegen het verzoek te doen, door inlevering van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie; hem wordt door den griffier een bewijs van ontvangst afgegeven.

Dit verzet zal alleen daarop kunnen gegrond zijn, dat door den verzoeker niet behoorlijk aan het voorschrift van artikel 199 is voldaan.

Artikel 202.

Na verloop van de voormelde drie maanden zàl het Hof, om het even of er verzet of geen verzet is gedaan, op de conclusie van het Openbaar Ministerie het verzoek toestaan of weigeren.

Artikel 203.

Het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, wordt ter openbare terechtzitting uitgesproken, terwijl mede daarvan aanteekening geschiedt in het in artikel 15 bedoelde register.

TITEL II.

Van Surséance van Betaling.

Artikel 204.

De schuldenaar, die voorziet, dat hij met betalen van zijne opeischbare schulden niet zal kunnen voortgaan, doch aantoont, dat er vooruitzicht bestaat, dat hij na verloop van eenigen tijd aan al zijne verplichtingen zal kunnen voldoen, kan surséance van betaling bekomen.

Artikel 205.

Hij zal zich daartoe, onder overlegging van een door be-

hoorlijke bescheiden gestaafden staat, als bedoeld in artikel 91, bij verzoekschrift, door hem zelf en zijnen praktizijn onderteekend, wenden tot het Hof van Justitie.

Artikel 206.

Het verzoekschrift met bijbehoorende stukken wordt ter griffie van het Hof neergelegd ter inzage van een ieder.

De griffier doet van de indiening van het verzoek en van den overeenkomstig het eerste lid van het volgende artikel bepaalden dag onmiddellijk aankondiging in het blad, waarin van gouvernementswege de officieele berichten worden geplaatst.

Artikel 207.

Het Hof beveelt dadelijk, dat de in de kolonie Curaçao wonende schuldeischers, benevens de schuldenaar, tegen een door hetzelve op korten termijn bepaalden dag, door den griffier, bij brieven, worden opgeroepen, ten einde op het verzoekschrift te worden gehoord. Behalve de dag worden uur en plaats der bijeenkomst daarbij vermeld.

Ieder schuldeischer is bevoegd om, zelfs zonder opgeroepen te zijn, op te komen.

Artikel 208.

Ten bepaalden dage worden de in persoon of bij schriftelijk gemachtigde opgekomen schuldeischers door het Hof in raadkamer gehoord, en kan den schuldenaar voorloopige surséance verleend worden, tenzij meer dan één derde der verschenen schuldeischers, of houders van meer dan één vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde niet in artikel 219 Nos. 1—6 genoemde schuldvorderingen, zich daartegen verklaren.

Over de toelating tot de stemming beslist, bij verschil, het Hof.

Voorloopige surséance zal nimmer verleend kunnen worden indien blijkt dat de schuldenaar te kwader trouw is.

Indien het Hof het verzoek afwijst, kan het bij dezelfde beschikking den schuldenaar in staat van faillissement verklaren.

Indien eene aanvrage tot failllietverklaring en een verzoek tot surséance gelijktijdig aanhangig zijn, komt eerst het laatste in behandeling.

De beschikking op het verzoek wordt uitgesproken ter openbare terechtzitting.

Artikel 209.

De beschikking, waarbij voorloopige surséance wordt toegestaan, houdt de benoeming in van:

1º een of meer bewindvoerders, ten einde met den schuldenaar het beheer over diens zaken te voeren;

2º een of meer deskundigen, ten einde, binnen een door het Hof te bepalen termijn, die zoo noodig verlengd kan worden, den door den schuldenaar overgelegden staat en bescheiden te verifieeren, den stand des boedels te onderzoeken en een beredeneerd verslag van hunne bevinding uit te brengen.

De beschikking, houdende verleening van voorloopige surséance, wordt aangekondigd gelijk in artikel 206, tweede lid, is voorgeschreven.

Artikel 210.

Het verslag van de deskundigen bevat een met redenen omkleed oordeel over de betrouwbaarheid van den door den schuldenaar overgelegden staat en bescheiden en het gegronde van het vooruitzicht, dat na verleend uitstel volledige betaling van alle schulden zal volgen, met aanduiding van den tijd waarop deze vermoedelijk zal kunnen plaats hebben.

De deskundigen leggen hun verslag neder ter griffie van het Hof van Justitie ter inzage van een ieder.

Artikel 211.

Onmiddellijk na de nederlegging van het verslag, worden de schuldeischers, benevens de schuldenaar, de bewindvoerders en de deskundigen door den griffier bij brieven opgeroepen, tegen een door het Hof te bepalen, uiterlijk drie weken daarna invallenden dag.

Artikel 212.

Ten bepaalden dage worden de verschenen schuldeischers in raadkamer geraadpleegd over het verleenen van definitieve surséance aan den schuldenaar. De schuldenaar, de bewindvoerders en de deskundigen zijn verplicht alle ophelderingen en inlichtingen te geven, welke de voorzitter hun, hetzij ambtshalve, hetzij ten verzoeke van een of meer der schuldeischers zal vragen.

Artikel 213.

Indien twee derde der verschenen schuldeischers, houders van drie vierde van het bedrag der ter vergadering vertegenwoordigde niet in artikel 219 Nos. 1—6 genoemde schuldvorderingen, daarin toestemmen, wordt definitieve surséance verleend, hetzij het geval, in artikel 208, derde lid, voorzien aanwezig is. Het tweede en het zesde lid van artikel 208 zijn toepasselijk. Bijaldien de definitieve surséance niet verleend wordt, kan de schuldenaar in staat van faillissement worden verklaard.

Artikel 214.

Surséance van betaling wordt verleend voor eenen tijd, niet langer dan één en een half jaar, gerekend van den dag, waarop de voorloopige surséance is toegestaan.

De beschikking, houdende verleening van definitieve surséance, wordt aangekondigd gelijk is voorgeschreven in artikel 206, tweede lid.

Artikel 215.

Het Hof van Justitie kan de bewindvoerders en deskundigen te allen tijde op hun verzoek, of op verzoek van een of meer der schuldeischers, of van den schuldenaar, of wel ambtshalve, ontslaan en door anderen vervangen.

Na het verleenen van definitieve surséance wordt door de bewindvoerders, telkens na verloop van drie maanden, een verslag over den toestand van den boedel uitgebracht. Met dit verslag wordt gehandeld, gelijk in het tweede en derde lid van artikel 210 is voorgeschreven.

Artikel 216.

Zoodra de voorloopige surséance van betaling is verleend, is de schuldenaar onbevoegd om, zonder medewerking, machtiging of bijstand der bewindvoerders, eenige daad van beheer of beschikking over zijn vermogen uit te oefenen.

Indien de schuldenaar in strijd met deze bepaling gehandeld heeft, is zoodanige handeling voor den boedel niet verbindend, tenzij voor zooverre deze gebaat is, en zijn de bewindvoerders bevoegd alles te doen, wat vereischt wordt, om den boedel te dier zake schadeloos te houden.

Artikel 217.

Gedurende den loop der surséance kan de schuldenaar niet tot betaling zijner schulden worden genoodzaakt.

Alle aangevangen executiën blijven gedurende dien tijd geschorst. Gelegde beslagen vervallen. Indien de schuldenaar zich in gijzeling bevindt, wordt hij daaruit ontslagen, zoodra de surséance is verleend.

Artikel 218.

De surséance stuit den loop niet van reeds aanhangige rechtsvorderingen, noch belet het aanleggen van nieuwe.

Indien niettemin de rechtsgedingen blootelijk betreffen de vordering van betaling eener schuld door den schuldenaar erkend, en indien de aanlegger geen belang heeft om vonnis te verkrijgen, ten einde rechten tegen derden te doen gelden, kan de rechter, na van de erkenning der schuld akte te hebben verleend, het uitspreken van het vonnis opschorten tot na het einde der surséance.

De schuldenaar kan, voor zooveel betreft rechtsvorderingen, welke rechten of verplichtingen tot zijn vermogen behoorende ten onderwerp hebben, noch eischende, noch verwerende in rechte optreden, zonder medewerking der bewindvoerders.

Artikel 219.

De surséance werkt niet ten aanzien:

1º van de vordering van belastingen en van bijdragen op welker invordering de verordening van 16 Juli 1908 (P. B. Nº 53) betreffende de rechtspleging en invordering in zake van belastingen, van toepassing is, met de vervolgingskosten;

2º van schuldvorderingen, gedekt door hypotheek of pand, of bevoorrecht op bepaalde goederen;

3º van levensonderhoud, door den schuldenaar uit kracht van de derde afdeeling van den veertienden titel van het eerste boek van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao verschuldigd;

4º van huren en pachten;

5º van loon van arbeiders, van dienstboden, werklieden en andere bedienden;

6º van schuldvorderingen wegens noodwendigheden tot gewoon onderhoud van den schuldenaar en zijn huisgezin geleverd gedurende de laatste zes maanden vóór de surséance;

7º van reclame en zakelijke rechten.

Voor zoo ver bij executie blijkt dat de vorderingen, onder Nº 2 vermeld, op de verbonden zaak niet verhaald kunnen worden, werkt de surséance wel ten aanzien van deze vorderingen.

Artikel 220.

De betaling van alle andere schulden, op het oogenblik van de verleening der voorloopige surséance bestaande, kan, gedurende de surséance, niet anders plaats hebben, dan aan alle schuldeischers gezamenlijk, in evenredigheid hunner vorderingen.

Artikel 221.

De surséance werkt niet ten voordeele van de medeschuldenaren en borgen.

Artikel 222.

Het Hof kan de verleende surséance, op verzoek van de bewindvoerders of van een of meer der schuldeischers, intrekken:

1º indien de schuldenaar zich, gedurende den loop der surséance, aan kwade trouw in het beheer van den boedel schuldig maakt;

2º indien hij zijne schuldeischers tracht te benadeelen;

3º indien hij handelt in strijd met artikel 216, eerste lid;

4º indien hij nalaat te doen wat naar het oordeel van de bewindvoerders in het belang van den boedel gedaan moet worden;

5º indien, hangende de surséance, de staat van den boedel zoodanig is achteruit gegaan, dat het vooruitzicht is verdwenen op volledige betaling van alle schulden bij het eindigen der surséance.

In het laatste geval kan de intrekking ook op verzoek van den schuldenaar worden uitgesproken.

In de gevallen, vermeld onder Nos. 1 en 5, zijn de bewindvoerders verplicht de intrekking te vragen.

De bewindvoerders en de schuldenaar worden, indien zij niet zelve het verzoek gedaan hebben, daarop gehoord of daartoe behoorlijk opgeroepen.

Indien op grond van de bepalingen van dit artikel de surséance wordt ingetrokken, kan tevens de faillietverklaring van den schuldenaar worden uitgesproken.

Gedurende de surséance kan de faillietverklaring niet rauwelijks worden gevorderd.

De beschikking, houdende intrekking der surséance, wordt aangekondigd gelijk is voorgeschreven in artikel 206, tweede lid.

Artikel 223.

De schuldenaar is steeds bevoegd van het Hof van Justitie de intrekking der verleende surséance te verzoeken, op grond dat de toestand des boedels hem weder in staat stelt zijne betalingen te hervatten. Op dit verzoek worden de bewindvoerders en de schuldeischers gehoord of daartoe behoorlijk opgeroepen.

Deze oproeping, gelijk mede die bedoeld in het vierde lid van het vorige artikel, geschiedt bij brieven door den griffier tegen een door het Hof te bepalen dag.

Artikel 224.

Indien de faillietverklaring wordt uitgesproken overeenkomstig eene der bepalingen van dezen titel of wel binnen ééne maand na de afwijzing van het verzoek tot surséance of na de intrekking of den afloop van de surséance, wordt het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 vermeld, aanvangen, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verleening van surséance is bekend gemaakt.

De curator oefent dan de bevoegdheid uit, in het tweede lid van artikel 216 aan de bewindvoerders toegekend.

Is opnieuw surséance verzocht vóór of binnen eene maand na afloop van een vroeger verleende, dan wordt het tijdstip, in het eerste lid bedoeld, berekend van den dag af, waarop de indiening van het verzoek tot verleening van de eerst aangevraagde surséance is bekend gemaakt.

Artikel 225.

Het loon van de deskundigen, benoemd ingevolge de bepaling van artikel 209 2°, en van de bewindvoerders wordt bepaald door het Hof van Justitie en bij voorrang voldaan.

Dit laatste is ook van toepassing op hunne voorschotten en op die, door den griffier ten gevolge van de bepalingen van dezen titel gedaan.

TITEL III.

EERSTE AFDEELING.

Afschaffing en wijziging van bestaande bepalingen.

Artikel 226.

Bij de in werking treding van dit besluit zijn afgeschaft:

de artikelen 1496, 1802, 1862, 2°, van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao; de artikelen 180, 187 en 265, benevens het derde boek van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao; het dertiende lid van artikel 127, het tweede lid van artikel 651 en de artikelen 653, 655 tot en met 666, benevens de zevende titel van het derde boek van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao; Nos. 1 en 2 van artikel 354 van het Wetboek van Strafregt voor de kolonie Curaçao.

Artikel 227.

De artikelen 1358 en 1863, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek voor de kolonie Curaçao worden gelezen:

,,Artikel 1358.

,,Niettemin kan door ieder schuldeischer de nietigheid wor- ,,den ingeroepen van alle door den schuldenaar onverpligt ,,verrigte handelingen, hoe ook genaamd, waardoor de schuld- ,,eischers zijn benadeeld, mits bewezen worde, dat bij het ver- ,,rigten der handeling zoowel de schuldenaar als degene, met ,,wien of te wiens behoeve hij handelde, de wetenschap bezat, ,,dat daarvan benadeeling van de schuldeischers het gevolg ,,zoude zijn.

,,Regten door derden te goeder trouw verkregen op de goe- ,,deren, die het voorwerp waren van de nietige handeling, ,,worden geëerbiedigd.

,,Om de nietigheid van door den schuldenaar gedane han- ,,delingen om niet in te roepen, kan de schuldeischer volstaan ,,met aan te toonen, dat de schuldenaar op het oogenblik der ,,handeling wist, dat hij daardoor zijne schuldeischers bena- ,,deelde, onverschillig of de begiftigde die wetenschap al dan ,,niet deelde.

„Artikel 1863 eerste lid :

„Indien verscheidene personen zich tot borgen hebben ge- „steld van denzelfden schuldenaar en ter zake van dezelfde „schuld, heeft de borg die de schuld heeft voldaan, in het ge- „val bij N° 1 van het vorige artikel voorzien, als ook wanneer „de schuldenaar is verklaard in staat van faillissement, zijn „verhaal op de overige borgen, ieder voor zijn aandeel.”

In het eerste lid van artikel 1471 van gemeld Wetboek vervallen de woorden „(daaronder begrepen die, waarvan bij artikel 1358 wordt gehandeld)”.

In het tweede lid van gemeld artikel 1471 wordt achter de woorden „ontbinding des huwelijks” ingevoegd een nieuwe alinea, luidende : „Ingeval van nietigheid, waarvan in artikel 1358 wordt gehandeld, van den dag der ontdekking, dat de voor de nietigheid vereischte wetenschap bestond.”

Artikel 228.

In het eerste lid van artikel 181 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao wordt de aanvang daarvan „wanneer echter de houder, hetzij” vervangen door „wan- „neer de houder van een geprotesteerden wisselbrief, hetzij”.

Artikel 229.

Het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao ondergaat de volgende wijzigingen:

I. Van artikel 453 wordt het vijfde lid gelezen:

„De door artikel 665 van het Burgerlijk Wetboek voor de „kolonie Curaçao gevorderde overschrijving van vroeger op- „gemaakte akten of de inschrijving van vroeger verleende „hypotheken, na den dag der overschrijving van het proces- „verbaal der inbeslagneming, kan aan de regten van den in- „beslagnemer geen nadeel toebrengen.”

II. Van artikel 513 wordt het laatste lid gelezen:

„Vroeger afgegeven pand- of verband-brieven kunnen na „den dag dier overschrijving niet meer worden ingeschreven.”

III. Van artikel 532 wordt het eerste lid N° 1 gelezen:

„1° Wegens stellionaat, hetwelk bestaat:

„Wanneer men een onroerend goed, van hetwelk men weet „de eigenaar niet te zijn, verkoopt of door onderzetting ver- „bindt;

„Wanneer men met onderzetting bezwaarde goederen als

„vrij aanbiedt, of mindere onderzettingen opgeeft dan die, „met welke die goederen bezwaard zijn.”

IV. In artikel 543 N°. 3 vervallen de woorden „den vrij-„willigen of geregtelijken”; in het opschrift van den derden „titel van het derde boek de woorden „en de vormen van „dien”; en in artikel 654 eerste lid de woorden „hetzij vrij-„willig, hetzij geregtelijk.”

V. In artikel 652 wordt de aanvang daarvan: „De vrij-„willige boedelafstand is die, welken de schuldeischers vrij-„willig aannemen en die geen ander gevolg heeft” vervangen door: „Boedelafstand behoeft de vrijwillige aanneming van „de schuldeischers. Hij heeft geen ander gevolg.”

Artikel 230.

Het Wetboek van Strafregt voor de kolonie Curaçao ondergaat de volgende wijzigingen :

I. Artikel 353, eerste lid, wordt gelezen als volgt :

„Met gevangenisstraf van één tot vijf jaren wordt gestraft „hij, die in staat van kenlijk onvermogen of die, zonder koop-„man te zijn, in staat van faillissement is verklaard en zich „bevindt in een of meer der gevallen, vermeld in de nummers „2, 3, 4, 5, 7, en 8 van artikel 350.”

II. Artikel 355 wordt gelezen als volgt :

„Met gevangenisstraf van veertien dagen tot drie maanden „wordt gestraft hij, die in staat van faillissement of van ken-„lijk onvermogen verklaard, of als echtgenoot van een gefail-„leerde, met wien hij in gemeenschap van goederen is ge-„huwd, of als bestuurder of commissaris van eene in staat van „faillissement verklaarde vennootschap, maatschappij, of eeni-„ge andere, regtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of „stichting in de gevallen, waarin hem de verpligting daartoe „bij de wettelijke bepalingen is opgelegd, ofschoon behoorlijk „opgeroepen en zonder wettige verhindering, niet in persoon „voor den regter is verschenen tot het geven van inlichtin-„gen, of wel, verschenen zijnde, zich opzettelijk onttrekt aan „het geven van die inlichtingen.”

III. Artikel 356 wordt gelezen als volgt :

„Met gevangenisstraf van één maand tot vijf jaren wordt „gestraft :

„1°. hij die, surséance van betaling verzocht hebbende, bij „het daartoe ingediend verzoekschrift te kwader trouw of „zonder voldoende zorg opgemaakte bescheiden en staten „heeft overgelegd ;

„2°. hij die, surséance van betaling verzocht of verkregen

,,hebbende, eigenmagtig daden verrigt waartoe de medewer-
,,king van bewindvoerders door het Curaçaosch Faillissements-
,,besluit wordt gevorderd;

,,3º de bestuurder of commissaris van eene vennootschap, ,,maatschappij of eenige andere, regtspersoonlijkheid bezit- ,,tende vereeniging of stichting, welke surséance van betaling ,,verzocht of verkregen heeft, die eigenmagtig daden verrigt, ,,waartoe de medewerking van bewindvoerders door het Cu- ,,raçaosch Faillissementsbesluit wordt gevorderd."

IV. Na artikel 356 wordt ingelascht het navolgend artikel 356*bis*:

,,Met gevangenisstraf van één dag tot één maand wordt ge- ,,straft de beheerder van eene telefoon- of telegraafonderne- ,,ming, die niet nakomt de voor hem uit artikel 94 van het ,,Curaçaosch Faillissementsbesluit voortvloeijende verpligting ,,om voor een gefailleerde bestemde schriftelijk over te bren- ,,gen telefoonberigten of telegrammen aan den curator in het ,,faillissement af te geven."

Artikel 231.

Het tweede lid van artikel 44 van het Reglement op het Notarisambt in de kolonie Curaçao, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 4 September 1868 (P. B. Nº 16) wordt gelezen als volgt:

,,De notaris, die tot eene correctioneele gevangenisstraf ,,mogt zijn veroordeeld of die in staat van faillissement ver- ,,klaard of voor schulden gegijzeld is, kan, op requisitoir van ,,het openbaar ministerie, na verhoor of behoorlijke oproe- ,,ping, door het Hof van Justitie uit zijn ambt worden ont- ,,zet."

Artikel 232.

In artikel 3 van de verordening van 17 April 1872 (P. B. Nº 27) houdende herziening van het tarief van justitiekosten in strafzaken, zooals deze verordening thans luidt, wordt in plaats van ,,artikel 736 van het Wetboek van Koophandel" gelezen ,,artikel 1 van het Curaçaosch Faillissementsbesluit."

TWEEDE AFDEELING.

Overgangs- en Slotbepalingen.

Artikel 233.

Op aangiften, verzoeken of requisitoiren tot failllietverkla-

ring ten tijde van het in werking treden van dit Besluit aanhangig, en op de faillissementen, waarin op dat tijdstip door de curators nog niet overeenkomstig artikel 819 of artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao rekening en verantwoording is afgelegd, is bij uitsluiting de oude wetgeving van toepassing, met uitzondering van de artikelen 820, 856, 862—867 van genoemd Wetboek van Koophandel.

Het faillissement eindigt met het vonnis, waarbij de homologatie van een akkoord is verleend of wanneer de curators overeenkomstig artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zijn ontslagen.

In het laatste geval herkrijgen de schuldeischers voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Nadat het faillissement is geëindigd, kan de schuldenaar, overeenkomstig de artikelen 198—203 van dit Besluit verzoek tot rehabilitatie doen. Van het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, geschiedt geene aanteekening in het in artikel 15 bedoelde register. Te dien aanzien blijft artikel 868 van meergenoemd Wetboek van Koophandel van toepassing.

Artikel 234.

Een faillissement, waarin vóór den dag van het in werking treden van dit Besluit de curators overeenkomstig artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zijn ontslagen, neemt, indien het na dit ontslag niet is geëindigd door rehabilitatie van den schuldenaar, met het in werking treden van dit Besluit een einde.

Indien het geval voorzien bij artikel 856 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zich na het in werking treden van dit Besluit voordoet, is deze bepaling op de in het vorige lid bedoelde faillissementen van toepassing.

De schuldeischers herkrijgen voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Door den schuldenaar kan, overeenkomstig de artikelen 198—203 van dit Besluit, verzoek tot rehabilitatie worden gedaan. Van het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, geschiedt geene aanteekening in het in artikel 15 bedoelde register. Te dien aanzien blijft artikel 868 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao van toepassing.

Het bepaalde in het vorige lid is ook van toepassing op den schuldenaar, wiens faillissement vóór den dag van het in werking treden van dit Besluit door de homologatie van een akkoord is geëindigd, maar die vóór dien dag niet is gerehabiliteerd. Mocht een verzoekschrift tot rehabilitatie reeds zijn ingediend, dan wordt dit overeenkomstig de oude wetgeving behandeld en afgedaan.

Artikel 235.

Op vorderingen tot verklaring in staat van kenlijk onvermogen ten tijde van het in werking treden van dit Besluit aanhangig en op die gevallen van verklaard kenlijk onvermogen, waarin op dat tijdstip door de curators nog niet overeenkomstig artikel 819 of artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao rekening en verantwoording is afgelegd, is bij uitsluiting de oude wetgeving van toepassing met uitzondering van artikel 842 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao.

Het kenlijk onvermogen eindigt met het vonnis, waarbij de homologatie van het akkoord is verleend, of de curators overeenkomstig artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zijn ontslagen.

In het laatste geval herkrijgen de schuldeischers voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Nadat het kenlijk onvermogen is geëindigd, kan de schuldenaar, overeenkomstig de artikelen 198—203 van dit Besluit verzoek tot rehabilitatie doen. Van het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, geschiedt geene aanteekening in het in artikel 15 bedoelde register.

Artikel 236.

Verklaard kenlijk onvermogen, waarin vóór den dag van het in werking treden van dit Besluit de curators overeenkomstig artikel 855 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zijn ontslagen, neemt, indien het na dit ontslag niet is opgeheven overeenkomstig artikel 842 van het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering voor de kolonie Curaçao, met het in werking treden van dit Besluit een einde.

Indien het geval voorzien bij artikel 856 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao zich na het in werking treden van dit Besluit voordoet, is deze bepaling op het

verklaard kenlijk onvermogen in het vorige lid bedoeld van toepassing.

De schuldeischers herkrijgen voor hunne vorderingen, in zooverre deze onvoldaan zijn gebleven, hunne rechten van executie op de goederen van den schuldenaar.

Door den schuldenaar kan, overeenkomstig de artikelen 198—203 van dit Besluit, verzoek tot rehabilitatie worden gedaan. Van het vonnis, waarbij de rehabilitatie wordt toegestaan, geschiedt geene aanteekening in het in artikel 15 bedoelde register.

Artikel 237.

Van een akkoord, gehomologeerd onder de oude wetgeving kan de ontbinding worden gevorderd overeenkomstig de nieuwe. De artikelen 157—159 van dit Besluit zijn alsdan toepasselijk.

Indien het akkoord is gesloten in een boedel die in staat van kenlijk onvermogen is verklaard, wordt door het Hof van Justitie in het vonnis, waarbij de ontbinding van het akkoord wordt uitgesproken, heropening van den staat van kenlijk onvermogen bevolen.

Op het heropende faillissement of kenlijk onvermogen is dit Besluit van toepassing.

Artikel 238.

Indien een verzoekschrift om tot boedelafstand te worden toegelaten, is ingediend vóór het in werking treden van dit Besluit, is de oude wetgeving daarop van toepassing.

Artikel 239.

Indien een verzoekschrift, als bedoeld in de artikelen 870 en 871 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao, vóór het in werking treden van dit Besluit aan het Hof van Justitie is ingediend, is de oude wetgeving daarop van toepassing.

Artikel 240.

Dit Besluit kan worden aangehaald onder den titel van „Curaçaosch Faillissementsbesluit''.

Het treedt in werking op 1 October 1914.

De bepalingen van dit Besluit kunnen bij koloniale verordening worden gewijzigd of ingetrokken.

Onze Minister van Koloniën is belast met de uitvoering van dit Besluit, hetwelk in afschrift zal worden medegedeeld aan den Raad van State.

's Gravenhage, den 16 Mei 1914.

(get.) WILHELMINA.

De Minister van Koloniën,

(get.) TH. B. PLEYTE.

Overeenkomstig het oorspronkelijke.

De Secretaris-Generaal
bij het Departement van Koloniën,

(get.) STAAL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris-Generaal,

STAAL.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 15n. Juni 1914.

NUYENS.

De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.

Uitgegeven den 26n. Juni 1914.
De Gouvernements-Secretaris,
J. F. HAAIJEN.